Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2102 | 4 pagini — 20 bani | Vineri 3 februarie 1956

Lipsa de atenţie faţă de scrisori — atitudine birocratică

NUMEROASELE SCRISORI pe care ziarul le primeşte zilnic de la cititorii săi oferă un tablou grăitor al vieţii, activităţii şi preocupărilor multilaterale ale tineretului din patria noastră. Orice nouă realizare pentru oamenii muncii, orice metodă nouă aplicată în cutare sau cutare loc de muncă, într-un cuvînt orice nou succes în fabrică, uzină, pe ogor, în facultate sau şcoală — toate acestea bucură pe tinerii noştri corespondenţi. Scriind ziarului, ei vor ca bucuria lor, rezultat al unei munci mai bune, mai rodnice, să fie cunoscută în toată ţara.

Dar tinerii nu scriu numai despre succese. Adevăratul corespondent — comandant al opiniei publice muncitoreşti — sezisează şi neajunsurile şi lipsurile şi, aducîndu-le cu curaj la cunoştinţa ziarului, el aşteaptă ca lucrurile care şchioapătă, să fie îndreptate. Iată, de pildă, o scrisoare din regiunea Piteşti. Din ea se desprinde grija unui tînăr din comuna Mateeşti, raionul Horezu, faţă de bunul mers al organizaţiei din care face parte. El ne scrie printre altele: „In organizaţia noastră sînt 40 de utemişti. Dar ce folos că sîntem mulţi, dacă munca organizaţiei noastre de bază se desfăşoară defectuos? Adunările generale sînt nepregătite, neinteresante. Nu toţi tinerii au sarcini precise... Credem că această situaţie trebuie urgent schimbată şi de aceea ne adresăm redacţiei cu încredere că ne va ajuta să îmbunătăţim munca organizaţiei noastre de bază".

Atitudinea justă faţă de lipsuri şi mai ales lupta pentru lichidarea lor constituie una din condiţiile îmbunătăţirii continue a activităţii în toate domeniile. In acest spirit a fost rezolvată scrisoarea mai sus amintită de către comitetul regional U.T.M. Piteşti, care a acordat atenţia cuvenită semnalului critic primit. Cercetarea acestui caz a fost încredinţată instructorului regional Anca Pavel, care constatînd justeţea celor semnalate de corespondent a luat imediat măsuri pentru lichidarea lipsurilor; a instruit comitetul organizaţiei de bază arătînd clar sarcinile ce revin fiecărui membru al comitetului; instructorul comitetului raional U.T.M. care răspundea de această organizaţie şi care nu-şi îndeplinea conştiincios datoria a fost înlocuit.

In urma acestor măsuri, munca a înregistrat primele îmbunătăţiri.

Comitetul regional U.T.M. Bucureşti, comitetul raional U.T.M. Dej (regiunea Cluj), precum şi alte organe ale U.T.M. acordă importanţa cuvenită rezolvării scrisorilor şi semnalelor critice ale tineretului, contribuind şi în felul acesta la stimularea criticii de jos, la îmbunătăţirea muncii de organizaţie.

Mai sînt, însă, organe ale U.T.M. care nu acordă importanţa cuvenită semnalelor critice şi care, prin lipsa de atenţie manifestată faţă de scrisorile tinerilor, au o atitudine birocratică, condamnabilă. Un corespondent ne scria nu de mult că, deşi secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Costeşti, raionul Tg. Frumos, a cerut sprijinul comitetului raional U.T.M. pentru buna organizare a concursului „Iubiţi cartea", acest ajutor nu i-a fost dat. Comitetul regional U.T.M. Iaşi primind sezisarea din partea ziarului, a încredinţat-o spre rezolvare direct comitetului raional Tg. Frumos, adică tocmai organului U.T.M. criticat în scrisoare. Răspunsul trimis ziarului arată că „s-au luat cele mai corespunzătoare măsuri pentru îmbunătăţirea muncii. Măsuri se vor lua şi de acum înainte". Dar care au fost măsurile acestea, n-au putut fi cunoscute nici de redacţie şi nici de corespondentul care aştepta să fie informat asupra felului în care a ajutat scrisoarea sa la îmbunătăţirea desfăşurării concursului „Iubiţi cartea", în comuna Costeşti.

În urmă cu două luni, un corespondent voluntar critica faptul că brigăzile şi posturile utemiste de control de la cooperativa „7 Noiembrie" din Sighet, regiunea Baia Mare, sînt prost organizate. In rîndurile tinerilor existau multe manifestări de indisciplină, întîrzieri de la lucru şi chiar absenţe nemotivate. Comitetul raional U.T.M. Sighet era criticat că nu controlează şi nu ajută munca organizaţiei de bază U.T.M. amintite. Ce a făcut însă Comitetul regional U.T.M. Baia Mare cînd i s-au adus la cunoştinţă aceste lipsuri de către ziar? Pînă în prezent nimic. La ziar n-a sosit nici un răspuns.

Şi aceasta nu este însă singura sezisare de a cărei rezolvare comitetul regional U.T.M. Baia Mare nu s-a interesat, ceea ce dovedeşte o subapreciere a semnalelor critice venite din partea tineretului.

In curînd, se împlinesc trei luni de cînd Comitetul raional U.T.M. Botoşani, a fost sezisat de ziar că organizaţia de bază U.T.M. din satul Stînceşti nu acordă atenţie tinerilor care doresc să devină utemişti.

Dar nici pînă azi, comitetul raional U.T.M. Botoşani nu a dat nici un răspuns deşi redacţia a revenit în repetate rînduri asupra acestui lucru.

Subapreciind rezolvarea semnalelor critice, dînd dovadă de atitudine birocratică faţă de contribuţia tinerilor corespondenţi la îmbunătăţirea muncii de organizaţie, acei care tărăgănează luni de zile rezolvarea scrisorilor tineretului, sînt de fapt gîtuitori ai criticii de jos.

Scrisorile critice nu sînt simple hîrtii. In spatele lor se află oameni vii, tineri pătrunşi de dorinţa fierbinte de a se pune capăt lipsurilor semnalate, tineri dornici să pună ei înşişi umărul la întărirea continuă a muncii de organizaţie. Este o datorie a tuturor organelor U.T.M. să analizeze periodic felul cum au fost rezolvate scrisorile venite de la tineri, direct sau prin intermediul ziarului, să educe pe toţi activiştii U.T.M. în spiritul unei atitudini atente, pline de grijă, faţă de scrisorile tinerilor.

Scînteia tineretului

Utemiştii din raionul Vidra studiază Documentele Congresului

Şi în cadrul organizaţiei raionale U.T.M. Vidra, utemiştii şi tinerii studiază cu mult interes documentele celui de al II-lea Congres al partidului.

Cu sprijinul comitetului raional de partid, au fost instruiţi — cu excepţia unui singur propagandist — toţi propagandiştii utemişti asupra felului în care trebuie organizată studierea acestor documente. In urma controlului efectuat de aparatul comitetului raional s-a constatat că utemiştii participă cu multă însufleţire la studierea lor aprofundată. La cursul seral din organizaţia Comana, de pildă, s-a predat prima temă: „Consolidarea orînduirii democrat-populare". La seminar, cursanţii au participat activ la discuţii, exemplificînd problemele din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. cu aspecte din viaţa socială şi economică a comunei lor. De asemenea, la cercul de politică curentă din organizaţia de bază Ciumaţi, la care participă toţi utemiştii, precum şi tineri neorganizaţi în U.T.M., discutarea problemelor izvorîte din Documentele Congresului a stîrnit un viu interes.

Comitetul raional a luat măsuri ca studierea documentelor Congresului să nu se limiteze numai la utemiştii şi tinerii încadraţi în învăţămîntul politic. Cu ajutorul comitetului raional de partid, un mare număr de utemişti au fost încadraţi în cercurile create de organizaţiile de bază ale partidului. De asemenea, în organizaţiile de bază U.T.M. s-au creat — iar în unele locuri se creează încă — grupe care cuprind utemişti şi tineri neîncadraţi în cercuri politice, care vor studia documentele Congresului. Aceste grupe vor fi conduse de activişti şi utemişti, bine pregătiţi din punct de vedere politic.

In prezent, întregul aparat al comitetului raional se află în organizaţiile de bază U.T.M. pentru a controla şi ajuta la însuşirea profundă a documentelor celui de al II-lea Congres al partidului de către toţi utemiştii şi tinerii din raza raionului.

M. V.

PENTRU PRIMA RECOLTĂ a noului cincinal

Gata pentru munca pe ogoare

ORAŞUL STALIN. — (De la corespondentul nostru). La gospodăria agricolă colectivă din Hărman, regiunea Stalin, pregătirile pentru campania agricolă de primăvară se desfăşoară tot mai intens. Astfel, planul de producţie al gospodăriei pe anul acesta a fost întocmit de mult. Au fost stabilite de asemenea normele de muncă pentru toate lucrările agricole, s-au organizat brigăzile şi echipele şi, totodată, li s-au repartizat terenul pe care-l vor lucra în anul acesta precum şi inventarul agricol necesar.

In afară de problemele organizatorice, colectiviştii s-au străduit să rezolve şi alte lucruri privind buna desfăşurare a muncilor agricole de primăvară. Astfel, au fost reparate 53 pluguri, apoi grapele şi alte maşini şi unelte agricole.

Paralel cu repararea utilajului agricol, colectiviştii s-au îngrijit şi de transportul gunoiului de grajd pe cîmp, precum şi de selecţionarea seminţelor necesare. Pînă de curînd au fost duse la cîmp peste 316 tone de gunoi şi au fost selectate mai bine de 3 tone de grîu, orz şi ovăz.

In frunte la executarea acestor munci, au fost colectiviştii Ion Nan, Ion Cristoloveanu, Ion Theis, Ion Munteanu şi Andrei Ghişoi; dintre tineri, cei mai harnici au fost utemiştii Sevastian Popa, Gheorghe Sporea, Gheorghe Tomi şi alţii. Colectiviştii continuă să muncească cu rîvnă sporită.

Gospodari harnici şi pricepuţi

Ţăranii muncitori din comuna Lespezi, raionul Paşcani, s-au dovedit a fi gospodari harnici şi pricepuţi.

Alături de cei vîrstnici, tinerii ţărani muncitori din comună, mobilizaţi de către organizaţia de bază U.T.M., îşi repară şi ei plugurile, grapele şi pregătesc sămînţă bună. Astfel, tinerii Oprea Petrea, Valeriu Proca, Popa Didina şi Maricica Apetrei aşteaptă cu nerăbdare venirea timpului prielnic pentru însămînţări de primăvară. Ei şi-au reparat toate uneltele, au selecţionat şi tratat sămînţa.

In comuna Lespezi, pregătirile pentru primăvară sînt pe sfîrşite.

Corespondent
PETRU PEPELEA

Într-un loc unde se munceşte puţin

ALEXANDRIA. — (De la corespondentul nostru).

Încă de la 2 ianuarie a.c., în comuna Poroschia, raionul Alexandria, s-a format un comandament pentru coordonarea muncii de pregătire a campaniei de primăvară. Comuna a fost împărţită în patru sectoare, fiecare avînd un responsabil. Comandamentul a stabilit că la sfîrşitul fiecărei săptămîni să analizeze cum s-a desfăşurat munca de reparaţii şi pregătirea seminţelor. Toate cele discutate în şedinţa de constituire a comandamentului au fost consemnate într-un proces-verbal.

A trecut o lună de zile şi iată rezultatele: au fost reparate 8 pluguri, 4 grape şi o semănătoare. Iosif Scrob, preşedintele sfatului popular şi tehnicianul agronom Victor Răducanu ne asigură că s-au reparat unelte mai multe, însă nici ei nu ştiu precis cîte anume. Cît despre pregătirea seminţelor, nu s-a făcut nimic. „Mai e timp pînă la primăvară" — ne asigură tehnicianul agronom.

De ce nu ştiu preşedintele sfatului şi tehnicianul agronom situaţia precisă a reparaţiilor? Răspunsul este simplu: nu-şi respectă propriile lor hotărîri de a controla şi îndruma munca de reparaţii. Uneltele reparate pînă în momentul de faţă nu reprezintă nici 10 la sută din numărul celor care necesită reparaţii.

Deşi Petre Chiran, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. este membru al comandamentului pentru coordonarea reparaţiilor, utemiştii din comună n-au fost îndrumaţi să ducă o muncă puternică de lămurire în rîndul tinerilor pentru a-i antrena să se pregătească în vederea campaniei de primăvară.

Acum, pînă nu este încă tîrziu, cei din comuna Poroschia trebuie să ia măsuri urgente în vederea intensificării pregătirilor pentru campania de primăvară.

Cînd organizaţia U. T. M. ia atitudine

IAŞI. — (De la corespondentul nostru).

La 17 ianuarie 1956, S.M.T. Iugani încă mai era codaş la pregătirile pentru primăvară. Pînă la această dată nu erau reparate decît două tractoare şi zece pluguri. Mulţi tineri mecanizatori (printre care Vasile Unguru, Ion Păstrăv şi alţii) lipseau nemotivat zile întregi. Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a pus atunci în discuţia adunării generale pe cei care încălcau disciplina muncii. In urma acestei adunări, situaţia s-a schimbat mult. Vasile Unguru şi Ion Păstrăv, alături de tinerii Constantin Popa, Ion Năstase şi alţii, vin regulat la lucru încadrîndu-se în întrecerea pentru repararea la timp şi de bună calitate a întregului parc de tractoare şi maşini agricole.

Pe panoul care oglindeşte rezultatele întrecerii socialiste se poate vedea că, pînă la 31 ianuarie, la S.M.T. Iugani s-au reparat complect 10 tractoare şi 15 şasiuri, iar restul pînă la 24 tractoare, fiind reparate în proporţie de peste 70 la sută. S-au reparat, de asemenea, 27 pluguri, toate semănătorile, 25 grape stelate şi cu colţi şi 7 cultivatoare din cele 10 planificate.

Mecanizatorii de la S.M.T. Iugani s-au angajat, ca, în cinstea alegerilor de deputaţi în sfaturile populare, să termine complect reparaţiile pînă la 15 februarie.

La Helsinki — a început sesiunea Comitetului Executiv al F. M. T. D.

HELSINKI 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 1 februarie s-a deschis la Helsinki sesiunea Comitetului Executiv al Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat (F.M.T.D.). La această sesiune, care va dura pînă la 4 februarie, vor fi discutate următoarele probleme:

1. Intărirea colaborării dintre organizaţiile de tineret, pentru un viitor mai bun al tineretului.
2. Situaţia socială şi economică a tineretului feminin şi problema îmbunătăţirii ei.
3. Unele propuneri cu privire la pregătirea celui de al şaselea Festival Mondial al tineretului şi studenţilor.

Comitetul Executiv a ascultat raportul secretariatului F.M.T.D. asupra primei probleme de pe ordinea de zi, care conţine noi propuneri de colaborare între diferitele organizaţii de tineret naţionale şi internaţionale, în special între F.M.T.D. şi „Adunarea Mondială a Tineretului", Uniunea Internaţională a Tineretului socialist şi asociaţiile de tineri ţărani.

F.M.T.D. a propus tuturor organizaţiilor de tineret naţionale şi internaţionale să organizeze împreună pregătirea şi desfăşurarea celui de al şaselea Festival Mondial al tineretului şi studenţilor la Moscova în anul 1957, întîlnirea de la Paris a tinerelor din ţările Europei, schimbul de corespondenţă, informaţii şi delegaţii, organizarea în comun a întîlnirilor şi taberelor de tineret.

La discutarea primei chestiuni de pe ordinea de zi au luat parte membri ai Biroului Executiv din partea organizaţiilor de tineret din Canada, Indonezia, Brazilia, Danemarca, Marea Britanie, Uniunea Sovietică, R. F. Germană, Senegal, Franţa, Cuba, R. P. Chineză, Italia, India şi altele.

Colţul concursului

Fapte din viaţa de toate zilele povestite simplu, atrăgător — iată ce cuprind scrisorile primite zilnic de către redacţia noastră de la cititorii şi corespondenţii săi voluntari.

Concursul de corespondenţe pe tema „Viaţa şi munca tineretului din R.P.R." iniţiat de ziar a trezit interesul cititorilor noştri. Din ce în ce mai multe scrisori cu menţiunea „pentru concurs" ne sosesc la redacţie.

Unor tineri care cer lămuriri asupra condiţiilor participării la concurs, le răspundem la acest „colţ".

Tovarăşul *Dulberg Oskar* de la termocentrala Comăneşti ne ridică o problemă: „Zilnic am ocazia să cunosc o serie de fapte din munca tinerilor. Aş putea să scriu multe lucruri dar nu ştiu asupra cărora să mă opresc". O întrebare asemănătoare ne pune şi tînărul *Vasiliu*

Răspundem cititorilor

Victor din comuna Deleni raionul Vaslui.

Răspuns: Deoarece în cîteva rînduri nu putem cuprinde multitudinea problemelor ce ni le oferă viaţa vă propunem doar cîteva teme: cum se realizează în viaţă prevederile directivelor celui de-al doilea Congres al P.M.R. la Comăneşti, sau în comuna Deleni în cazul dumneavoastră, o iniţiativă nouă care dă roade bogate în producţie sau în viaţa de organizaţie, un tînăr fruntaş care-şi ajută tovarăşii de muncă, tinerii petrec, se distrează sau studiază cu sîrg în şcolile serale, în formele de învăţămînt politic, etc. Nu trebuie uitat că în concurs intră materialele scurte, informative.

Lămuriri asupra temelor şi a genurilor ce le pot aborda corespondenţele ne cer şi tov. *Lungeanu Nina* tehniciană din Iaşi şi *Constantin Mustaţă*, lăcătuş din Arad.

Răspuns: Toate temele pentru materiale critice şi satirice nu pot fi indicate de către redacţie. Rămîne ca tinerii observînd lipsurile de care mai dau dovadă unii tovarăşi ai lor din locurile respective de muncă să alcătuiască scrisori pentru concurs, în legătură cu acestea.

Asupra desenelor prevăzute şi ele în concurs tovarăşii *Ioan Sfaiţer* din comuna Nicşeşti regiunea Suceava şi *Iepure Florian* din Simleul Silvaniei, cer unele precizări tehnice.

Răspuns: Desenele trimise redacţiei pentru concurs trebuiesc executate pe hîrtie sau carton alb, în tuş negru sau tempera neagră. In ceea ce priveşte dimensiunile desenelor ele rămîn la aprecierea trimiţătorilor.

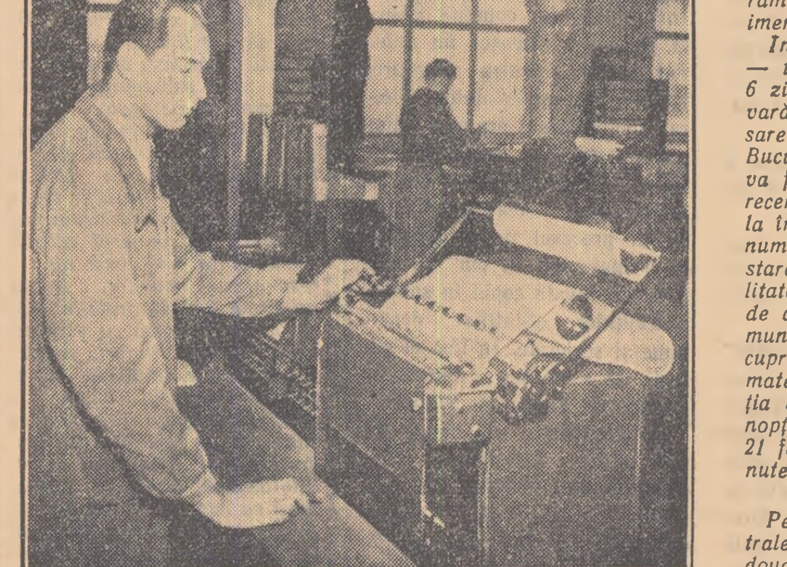
Mai mulţi cititori printre care şi tov. *Moldoveanu Gheorghe* din Satu Mare vor să ştie dacă materialele cele mai interesante sosite pentru concurs vor fi publicate.

Răspuns: Materialele cele mai interesante informative sau critice şi satirice precum şi fotografiile şi desenele cele mai bune vor apare în ziar.

— Cum va fi timpul?
Intrebării acesteia tovarăşii de la Institutul Meteorologic Central îi răspund de zeci şi sute de ori pe zi.
Citiţi în pag. 2-a un reportaj despre modul în care se stabileşte timpul probabil.

Acolo unde se pregăteşte recensămîntul

Utemistul Ion Faur din secţia de maşini a Direcţiei Centrale de Statistică, lucrînd la maşina sovietică de sortat care are un rol important în operaţiunile de recensămînt.

Foto: D. F. DUMITRU

Vizităm Direcţia Centrală de Statistică. De luni de zile, aici, a început o muncă intensă în vederea recensămîntului de la 21 februarie 1956. Precum se ştie s-a format o comisie centrală de recensămînt, iar apoi, a început constituirea comisiilor regionale, raionale şi comunale.

Comisia centrală de recensămînt s-a împărţit în trei ramuri: organizatorică, metodologică şi de propagandă. In faţa hărţii patriei, colectivul organizatoric a studiat împărţirea teritoriului în sectoare şi circumscripţii de recensămînt. Însă acestea trebuie dotate cu instrucţiuni şi formulare necesare înregistrării populaţiei. Acest lucru l-a făcut colectivul de metodologie. Iar colectivul de propagandă a elaborat material pentru popularizare ca: afişe, lozinci, timbre, fluturaşi, filme diapozitive şi un film documentar de scurt metraj în care se arată necesitatea recensămîntului populaţiei — film care va fi prezentat la oraşe şi sate, prin caravanele cinematografice în limba romînă şi în limbile minorităţilor naţionale, 15 vagoane de material trebuia lucrat şi expediat în ţară. Treabă nu tocmai uşoară. Tipurile de formulare şi instrucţiuni sînt de circa 20 de feluri.

A trebuit în primul rînd antrenat un larg colectiv de specialişti ai comitetelor centrale ale sindicatelor şi ai colegiilor ministerelor, pentru ca împreună să se poată clasifica pe ramuri şi grupe un număr imens de meserii şi ocupaţii.

Incepînd de la 21 februarie — timp de 4 zile în oraşe şi 6 zile la sate — 90.000 de tovarăşi vor culege datele necesare recensămîntului. Numai în Bucureşti numărul recenzorilor va fi de circa 7200. In cadrul recensămîntului se va răspunde la întrebări ca: numele şi pronumele, adresa, sexul, vîrsta, starea civilă, cetăţenia, naţionalitatea, limba maternă, ştiinţa de carte, ocupaţia, locul de muncă. Fişa de recensămînt nu cuprinde întrebări despre starea materială. Se va declara situaţia existentă la ora 0 (miezul nopţii), în noaptea de 20 spre 21 februarie 1956. Datele obţinute rămîn secrete.

★

Pe statisticienii Direcţiei Centrale îi mai aşteaptă însă a doua etapă a activităţii, după ce fişele de recensămînt sînt complectate pe teren. Pe baza acestor fişe, în timp relativ scurt, se poate calcula numărul populaţiei pe întreaga ţară, pe regiuni, oraşe, raioane şi localităţi, iar după o vreme se va şti precis numărul locuitorilor pe profesii, vîrstă, ştiinţă de carte etc.

O fişă complectată pe teren. conţine numele omului, vîrsta, profesia etc. Odată ajunsă la Bucureşti, la Comisia Centrală de Recensămînt, datele nominale dispar, deoarece ele reprezintă un secret garantat de stat. Cu ajutorul unor nomenclatoare totul devine cifrat. Aceste cifre se trec pe o cartelă, unde cu ajutorul unui mecanism şi a unei perii electrice, cifrele necesare sînt perforate.

De aici încolo, totul se petrece mecanizat. Există şi maşini pentru controlul perforării exacte. Condusă de un operator, o astfel de maşină respinge orice cartelă greşită, prin oprirea sa automată.

După aceasta, cu ajutorul altor maşini sosite din Uniunea Sovietică, se trece la sortat.

Cu ajutorul maşinii, în mai puţin de patru zecimi de secundă, o fişă este sortată. Manual, omul niciodată nu poate ajunge la această viteză statistică de aproape 10.000 fişe pe oră. Folosirea unor mijloace tehnice înaintate ca şi eforturile întregului colectiv vor permite desfăşurarea în bune condiţiuni a acestei lucrări de o covîrşitoare importanţă pentru dezvoltarea patriei noastre.

★

Recensăminte se fac în toate ţările indiferent de orînduirea lor. Caracterul acestor recensăminte, scopul urmărit, diferă fundamental. Recensămintele burghezo-moşiereşti din ţara noastră — care au culminat cu cel din 1941 — au servit intereselor de jaf şi exploatare, de cotropiri militare, ale claselor exploatatoare.

Scopul recensămîntului ce se va efectua anul acesta serveşte cauzei măreţe a construirii socialismului, cauzei ridicării nivelului de trai al poporului. De la ultimul recensămînt — cel din 1948 — s-au petrecut în ţara noastră importante transformări. A crescut populaţia oraşelor, s-au mărit rîndurile clasei muncitoare. Or, datele referitoare la repartizarea pe teritoriu şi structura populaţiei nu sînt cunoscute cu exactitate, ceea ce face necesar un recensămînt. Datele obţinute sînt indispensabile dezvoltării planificate a economiei. Recensămîntul din anul acesta va sprijini astfel lupta pentru realizarea Directivelor Congresului partidului.

Fiecare cetăţean al Republicii noastre populare înţelege acest lucru. De aceea, oamenii muncii vor răspunde în mod sincer la întrebările recenzorilor ce vor merge din casă în casă în ziua de 21 februarie — şi în unele locuri în zilele imediat următoare.

ION TEOHARIDE

Agenda turistică

In aceste zile, *iarna ne dezvăluie cu dărnicie frumuseţea sporturilor pe zăpadă. Ca şi în toată ţara, în Bucegi, Piatra Mare şi Postăvarul a nins din belşug şi zăpada a acoperit în straturi groase pîrtiile şi povîrnişurile din munţi. Este o vreme potrivită pentru schi, ascensiuni şi fotografii turistice. Sîmbăta aceasta ca şi în fiecare săptămînă trenurile accelerate 331 şi 332 vor pleca în excursiile organizate de Biroul de Turism şi Excursii, din Gara de Nord la orele 15,33 spre cabanele de pe Valea Prahovei. Costul transportului şi cazarea este de 37 lei. Inscrierile prin colectivele sportive la B.T.E. din cal. Victoriei.*

Excursioniştii *care vor pleca la cota 1500 şi cabana Vîrful cu Dor vor avea prilejul să asiste la un interesant concurs de schi organizat de Comitetul orăşenesc Bucureşti de cultură fizică şi sport.*

Excursiile de zece zile *vor pleca în perioada aceasta astfel:*

— Spre cabanele Peştera, Cioplea, Lacul Roşu şi Babele, la 11 februarie; biletele de călătorie şi cartelele de masă se vor ridica de la B.T.E. joi 9 februarie.

— Spre cabanele Diham, Muntele Roşu, Stîna din Vale, Păltiniş, la 14 februarie; biletele şi cartelele se vor ridica luni 13 februarie.

— Spre complexul turistic Borşa la 17 februarie, biletele şi cartelele se vor ridica miercuri 15 februarie.

Tinerii excursionişti ce vor să plece în excursiile de zece zile organizate de B.T.E. vor consulta în prealabil biroul pentru a li se indica, cabanele unde se mai găsesc locuri libere.

Prin oraşele şi satele patriei

O seară de iarnă IN BĂRĂGAN

Duminică de iarnă într-un sat din Bărăgan. Pe uliţele pustii, viscolul stăpîn se joacă ridicînd vîrtejuri de zăpadă şi apoi, plictisit parcă, le năpusteşte în porţi şi în obloanele ferestrelor. Dar viaţa pulsează totuşi intens în satele micuţe, întinse pe drumurile lungi de stepă. Şi aci activitatea sfaturilor populare îşi arată roadele.

Iată că seara a coborît peste sat. In ferestrele caselor scînteie lumina, la căminul cultural — prin uşa deschisă în răstimpuri — răzbat afară fîşii de lumini, cîntece, rîsete. In porţile gospodăriilor se ivesc oameni încotoşmăniţi care pornesc grăbiţi spre capătul dinspre gară al satului Balaciu, raionul Urziceni. Nu ghiceşti sub înfofoleala grijulie, de-s tineri ori bătrîni, căci, deopotrivă, oamenii de aici au îndrăgit căminul cultural şi seara de duminică o petrec acolo împreună.

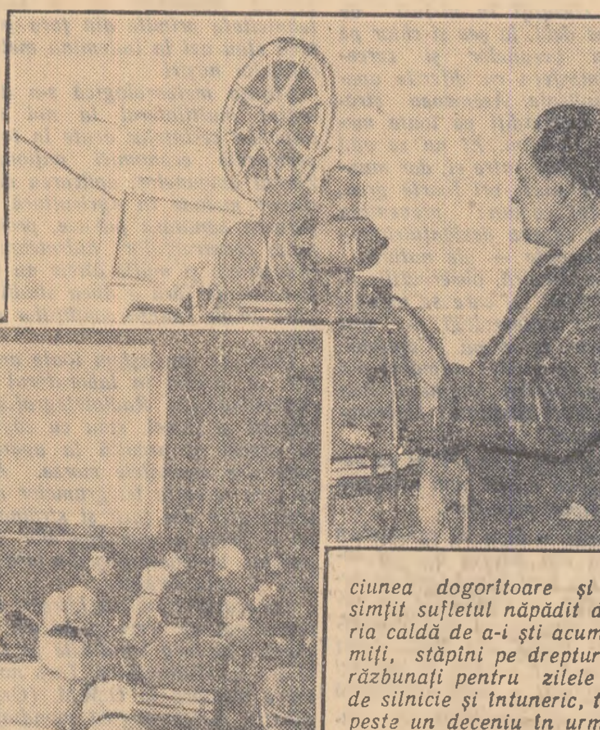
...Iată că, în căminul plin de oameni, muzica se revarsă de undeva, din spatele scenei şi flăcăii, cu înclinări hazlii, poftesc fetele la dans. Copiii — tare sînt mulţi şi ştrengari — se încurcă printre dansatori, fac şotii, prind panglici de hîrtie de hainele celor făloşi şi mîndri... Dansul se sparge în rîsete şi glume. Intr-un colţ, un grup de fete au înfiripat sfios un cîntec despre Ialomiţa ce este reluat apoi de toţi.

In mijlocul oamenilor a răsărit Stelian Istrătescu şi toţi au făcut linişte să-l asculte pe flăcău căci îl ştiu bun de glume. Nici de data aceasta băiatul nu s-a desminţit. El citeşte o poezie la adresa tehnicienilor Chiosa şi Cristea care într-o seară i-a muşcat păcatul şi au încercat prea mult din vinul cel nou.

Pe scenă s-a lăsat pînza mare, albă a ecranului. După cîteva clipe de pregătire, în care timp oamenii s-au aranjat în bănci, după vîrste şi prietenii, lumina s-a stins. Pînza se lumină, apoi deveni ca o fereastră prin care gospodarii privirä într-o altă lume, uitînd că se mai află în sala de cinema a unui sătuc pierdut în stepa întinsă a Bărăganului. Se rula „Ne-am întîlnit undeva", un film vesel în care muzica se împletea cu rîsul şi povaţa bună.

...Am stat în sala căminului alături de oamenii aceia aspri, bătuţi iarna de asprimea viscolului de stepă şi vara de uscăciunea dogoritoare şi mi-am simţit sufletul năpădit de bucuria caldă de a-i şti acum mulţumiţi, stăpîni pe drepturile lor, răzbunaţi pentru zilele amare de silnicie şi întuneric, trăite cu peste un deceniu în urmă. Am înţeles din voioşia lor firească, sigură, că acum totul le este obişnuit ca un lucru durat de veacuri: radioul, lumina electrică, cartea, cinematograful...

G. PIETRARU

In sala căminului şi lîngă operator...

Problemele practicii studenţilor la Institutul de mecanică din Oraşul Stalin

Conf. univ. Niţescu Gheorghe
candidat în ştiinţe tehnice, directorul Institutului de mecanică, Oraşul Stalin

Din documentele Congresului al II-lea al P.M.R. se desprinde marea importanţă a pregătirii practice a studenţilor şi a legării învăţămîntului de nevoile producţiei în toate domeniile. In Raportul asupra proiectului de Directive se spune: **„Invăţămîntul superior va fi profilat în direcţia unei mai strînse legături cu practica, cu cerinţele producţiei, cu cuceririle ştiinţei şi tehnicii moderne".**

O deosebită importanţă are pregătirea practică temeinică a studenţilor în institutele tehnice de învăţămînt superior, în sensul că tinerii specialişti ce pleacă în producţie să fie în stare să rezolve cu succes problemele tehnicii moderne.

Dezvoltarea puternică şi modernizarea industriei noastre în anii primului cincinal necesită cu tărie acest lucru. In timpul regimului burghezo-moşieresc, industria fiind foarte slab dezvoltată şi lucrîndu-se în mici întreprinderi după metode meşteşugăreşti, tinerii ingineri puteau face faţă cerinţelor oarecum cu o pregătire numai teoretică, deoarece problemele ridicate de practică erau simple şi puteau fi lăsate în seama maiştrilor şi muncitorilor mai bine pregătiţi. In stadiul actual al dezvoltării industriei şi tehnicii în ţara noastră, acest lucru nu mai este posibil, pentru că inginerul, pe lîngă o bună pregătire teoretică-inginerească, este necesar să aibe o temeinică pregătire practică. Numai printr-o pregătire practică temeinică, inginerul poate să contribuie din plin la introducerea metodelor noi de muncă, la generalizarea experienţei fruntaşilor în producţie, la creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, la progresul tehnicii în general.

In industria constructoare de maşini s-au făcut asemenea progrese încît, inginerul din acest domeniu şi în special inginerul tehnolog, dacă nu are o temeinică pregătire practică, nu poate rezolva nici cele mai simple probleme. Pentru aceasta este necesar ca studenţii institutelor tehnice să primească o bună pregătire practică în timpul duratei de studii.

Institutul de mecanică din Oraşul Stalin are menirea de a pregăti ingineri pentru industria metalurgică şi constructoare de maşini. Faptul că acest institut se găseşte într-un puternic centru industrial are urmări favorabile pentru asigurarea pregătirii practice a studenţilor. Putem afirma că aceste condiţii au fost folosite cu succes. O dovadă a acestui lucru este faptul că din primele zile ale intrării în producţie absolvenţii noştri au fost în stare să rezolve satisfăcător problemele producţiei. De pildă, inginerul Virgil Nogea a fost unul dintre specialiştii care au introdus în procesul tehnologic al uzinelor „Ernst Thälmann" călirea pieselor prin curenţi de înaltă frecvenţă. De asemenea, proaspătul absolvent Costea Stan, repartizat la aceeaşi uzină dovedeşte capacităţi superioare în organizarea procesului de producţie. La acest rezultat au contribuit următorii factori: experienţa îndelungată în producţie în întreprinderile cele mai moderne a majorităţii cadrelor didactice, legătura permanentă a institutului cu uzinele oraşului şi sprijinul material acordat de întreprinderi.

Deprinderea studenţilor de a munci cu hotărîre pentru rezolvarea problemelor practice ale producţiei este o importantă latură a educaţiei comuniste a acestora. Experienţa unor uzine importante din oraşul şi regiunea Stalin arată că absolvenţii diferitelor institute care au venit în producţie cu lipsuri mari în pregătirea practică s-au descurajat de la început şi în general, au abandonat perfecţionarea lor, căutînd să se refugieze în munca birocratică, sau să fugă de răspunderi.

Munca de pregătire practică a studenţilor nu este aşa uşoară cum pare la început; ea cere multă perseverenţă şi răbdare, în special din partea cadrelor didactice.

Important este ca în pregătirea practică a studenţilor să se pornească de la expunerea măsurilor menite să formeze gustul studenţilor pentru rezolvarea problemelor producţiei. O mare importanţă au lucrările de laborator, care trebuie să fie utilate cu aparatura şi instalaţii corespunzătoare tehnicii actuale. Institutul de mecanică din Oraşul Stalin a obţinut o serie de rezultate în organizarea laboratoarelor, prin ajutorul esenţial primit din partea întreprinderilor din oraş în schimbul rezolvării unor probleme ştiinţifice. De asemenea, o mare importanţă prezintă legarea proiectelor, în special a celor de diplomă, de problemele actuale ale industriei; dacă studentul ştie că proiectul ce-l execută poate deveni o realitate într-una din întreprinderi, lucrează cu mai multă răspundere. In acest sens multe din proiectele executate de studenţii institutului nostru au fost parţial aplicate în industrie sau au folosit ca material documentar pentru întreprinderi. Proiectele de diplomă în actualul an şcolar se referă la unele probleme rămase încă nerezolvate ale unor uzine ca „Steagul Roşu" Oraşul Stalin, Fabrica de scule din Rîşnov etc.

Vizitele la uzinele din localitate în timpul anului şcolar s-au dovedit foarte utile. Studenţii au putut vedea maşini moderne, instalaţii şi mai ales procesele tehnologice studiate la curs şi care în nici un caz nu pot fi reprezentate în laboratoare. De asemenea legarea de problemele producţiei a tematicii cercurilor ştiinţifice a dat rezultate efective.

O deosebită importanţă prezintă practica în producţie a studenţilor. Faptul că studenţii noştri au fost trimişi la practică în întreprinderile mari şi moderne din Oraşul Stalin — şi în grupuri mari — a asigurat controlul şi îndrumarea temeinică de către cadrele didactice cu experienţă, profesori şi conferenţiari. Conducerea competentă a practicii a antrenat pe studenţi mai mult în procesul de producţie. Experienţa din trecut ne arată că este necesar să îmbunătăţim în fiecare an programele de practică prin includerea problemelor noi apărute în industrie, iar cadrele trebuie să se preocupe de aceasta nu în preajma plecării studenţilor la practică, ci în timpul anului şcolar.

Practica pregătitoare a studenţilor anului I nu dă totdeauna rezultate bune. Acestor studenţi care n-au nici cunoştinţe teoretice de specialitate le este foarte greu a învăţa ceva numai din observaţie. Executarea unor lucrări pe maşini în ateliere ar avea mai multă eficienţă. Institutul nostru a găsit bună propunerea Ministerului Invăţămîntului ca studenţii anului I să facă practică în atelierele şcolilor profesionale. In acest sens Institutul nostru a făcut un contract cu Şcoala profesională de pe lîngă uzina de tractoare „Ernst Thälmann", din oraş care ne pune la dispoziţie atelierele de ajustaj, forjă şi maşini unelte pentru studenţii anului I. Institutul va trimite pentru îndrumarea studenţilor cadre didactice cu pregătire practică, personal didactic ajutător calificat şi va pune la dispoziţie materialul necesar. In cadrul programei de practică se vor executa proiectele făcute în cercurile ştiinţifice studenţeşti şi de către diferite catedre cu privire la aparate pentru înzestrarea laboratoarelor. Cu această ocazie vor fi folosiţi din plin studenţii care au calificare profesională în diferite meserii. Această metodă are dublu avantaj, întrucît ajută pregătirea practică mai temeinică a studenţilor şi în acelaşi timp contribuie la întărirea bazei materiale a institutului. In acest scop institutul nostru a programat ca, din cele 24 zile lucrătoare de practică, 20 zile să fie folosite aşa cum s-a arătat mai sus, iar 4 zile să se folosească pentru cunoaşterea unei uzine mari ca „Ernst Thälmann".

O mare importanţă pentru pregătirea practică a studenţilor o prezintă legătura cu industria a cadrelor didactice. In acest sens un număr de profesori, ca de pildă, profesor Crişan Silviu, profesor Mărdărescu Radu, conferenţiar Ionescu Gh., aspirant Singer Max şi lector Şerbănescu Sergiu de la catedrele: Tehnologia mecanică, Construcţia de maşini, Automobile-tractoare, Tehnologia şi utilajul turnării participă la rezolvarea unor importante probleme de producţie în acele întreprinderi industriale cu care Institutul are contracte de colaborare. Această participare conferă cursurilor predate de către cadrele didactice competenţă sporită în tratarea problemelor noi ridicate de nivelul actual al tehnicii. Totuşi, avem o serie de catedre care în foarte mică măsură au putut fi antrenate în această activitate, de exemplu, catedrele de Organe de maşini şi mecanisme, Rezistenţa materialelor, Mecanică, Fizică, Electrotehnică. Aici s-a întîlnit inerţia unor cadre didactice şi tărăgănarea problemelor luate pentru rezolvare. Credem că şi această lipsă a unor catedre va fi lichidată în viitorul apropiat. Experienţa noastră ne dovedeşte că dacă nu se ţine o strînsă legătură cu producţia, întreaga activitate ştiinţifică nu numai că nu merge înaintea practicei, dar rămîne cu mult în urmă, deoarece în această perioadă în industrie se fac progrese de la o zi la alta.

Numai printr-o strînsă colaborare cu întreprinderile în toate domeniile, printr-o îndrumare permanentă a studenţilor de către cadrele didactice se pot obţine, pe lîngă o bună pregătire teoretică şi o temeinică pregătire practică a viitorilor specialişti.

Veşti BUNE

Primul spectacol

Nu de mult sala căminului cultural din satul Plopu, comuna Dărmăneşti, raionul Moineşti, a devenit neîncăpătoare: se anunţase că echipa culturală din sat va da primul său program artistic.

Dansurile, cîntecele cît şi piesa de teatru, care s-au bucurat de un mare succes, au fost interpretate de către tinerii din satul Plopu.

Corespondent
BARBU PETRE

Şcoală de calificare pentru normatori

In oraşul Galaţi a luat fiinţă de curînd o şcoală de normatori pentru lucrătorii din cooperativele meşteşugăreşti. Timp de 6 luni cei 50 lucrători care urmează cursurile acestei şcoli se vor califica în meseria de normatori. Şcoala asigură elevilor condiţii optime de învăţătură.

Corespondent
CAROL FRIEDMANN

Audiţii radiofonice

Vestea înzestrării căminului cultural cu un aparat de radio, a bucurat foarte mult pe tinerii din satul Strunga, comuna Oltina, raionul Adamclisi.

La acest cămin au loc cu regularitate audiţii la radio. In acest fel, tinerii din acest sat îşi petrec cu folos timpul liber.

Corespondent
VASILE NICULAE

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Gestionar necinstit destituit

Ca în multe sate şi comune ale patriei noastre, şi în satul Gresia, comuna Bălţaţi din raionul Roşiorii de Vede, există o cooperativă prin care ţăranii muncitori sînt aprovizionaţi cu produse de larg consum.

Gestionarul Ion Diaconu odată instalat la această cooperativă s-a şi văzut „proprietarul" ei şi în consecinţă a trecut la „fixarea" unor preţuri ciudate la unele produse ale cooperativei. Astfel, un kilogram de biscuiţi îl vindea ba cu 15 lei, ba cu 20 lei, în funcţie de cel căruia i se vindea şi de nevoile de moment ale gestionarului. Rare ori biscuiţii erau vînduţi cu 9,95 lei (preţul lor adevărat).

Puţine erau produsele ale căror preţ să nu fi fost mărit de către gestionarul Diaconu Ion.

Dar aşa cum se spune că „ulciorul nu merge de multe ori la apă", nici gestionarul din satul Gresia n-a putut să valorifice mult timp apucăturile sale de „proprietar" al cooperativei. La aceasta a contribuit un corespondent voluntar al ziarului nostru care trimiţîndu-ne o sezisare a exprimat indignarea ţăranilor muncitori din acest sat, faţă de purtarea necinstită a gestionarului.

U.R.C.C. Roşiorii de Vede, care a primit spre rezolvare semnalul critic trimis de redacţie, a constatat justeţea celor scrise de corespondent şi a destituit din funcţia de gestionar pe Diaconu Ion.

Şcolile populare de artă sînt o realizare a regimului de democraţie populară. Sute şi mii de tineri cu înclinaţii spre artă au astăzi posibilitatea să-şi cultive talentul.

In fotografie: tînăra Farcaş Viorica la cursul de arte plastice de la Şcoala populară de artă din Brăila, învaţă să reproducă desenul de pe modelul din faţa ei.

Literatura sîrbă din R. P. R. în plin progres

Oamenii muncii de naţionalitate sîrbă, ca şi oamenii muncii aparţinînd celorlalte minorităţi naţionale din ţara noastră, au fost lipsiţi în Romînia burghezo-moşierească de posibilităţi materiale pentru dezvoltarea culturii lor naţionale.

Marile transformări revoluţionare din ţara noastră de după 23 August 1944 şi rezolvarea justă a problemei naţionale de către Partidul Muncitoresc Romîn au creat posibilităţi largi şi minorităţii naţionale sîrbe să-şi dezvolte cultura sa naţională în formă, socialistă în conţinut.

Avînd sprijinul Filialei din Timişoara a Uniunii Scriitorilor, un grup de muncitori, ţărani muncitori şi intelectuali progresişti de naţionalitate sîrbă au înfiinţat în anul 1949 cercul literar sîrb „Dositei Obradovici". In acest cerc au apărut primele lăstare ale noii literaturi sîrbe din R.P.R. care s-au dezvoltat şi au înflorit sub soarele regimului de democraţie populară dînd naştere unor creaţii variate, legate de popor, care reflectă realitatea mersului nostru spre socialism.

La început puţini la număr, membrii cercului literar „Dositei Obradovici" au devenit din zi în zi tot mai numeroşi şi mai activi. Din rîndurile minorităţii sîrbe apăreau talente, pînă atunci necunoscute, şi astfel cercul literar a devenit unul din focarele culturii sîrbe din ţara noastră. In ziarul populaţiei sîrbe din R.P.R. „Pravda" şi în revista „Culturii uputnic" devenită apoi „Narodna cultura", au început să apară nume ca Slavoliub Lalici, Vladimir Ciocov, Bojidar Kerpenişan, Svetomir Raikov, Lazar Ilici, Iova Beliaţ, şi altele. Au apărut rînd pe rînd primele lucrări ale poeţilor şi prozatorilor sîrbi, marcînd un început promiţător, cu frumoase perspective.

Din an în an tinerii scriitori sîrbi deveneau tot mai fecunzi şi lucrările lor — departe de a se rupe de dezvoltarea culturală a întregii ţări — apăreau nu numai în publicaţiile de limbă sîrbă ci se traduceau şi în limba romînă şi în limbile altor minorităţi naţionale, tipărite fiind în revista „Scrisul bănăţean" şi în alte reviste literare. Mai tîrziu, literatura sîrbă a luat o astfel de dezvoltare încît s-a putut trece la alcătuirea unei culegeri de poezii şi a uneia de proză. Şi aici scriitorii sîrbi s-au bucurat de tot sprijinul regimului nostru democrat-popular. Editura de stat pentru literatură şi artă s-a îngrijit de editarea în bune condiţiuni tehnice a celor două culegeri.

Publicarea primelor culegeri a găsit un larg ecou în rîndurile oamenilor muncii sîrbi. In legătură cu lucrările apărute s-au iscat discuţii ample în rîndurile cititorilor. Multe poezii au fost recitate la diferite manifestări culturale. Ele au pătruns adînc în sufletul muncitorului şi ţăranului muncitor sîrb, fiindcă în aceste lucrări ei şi-au recunoscut propriile lor sentimente şi năzuinţe spre o viaţă tot mai fericită.

Acest succes moral a făcut posibilă începerea publicării în plachete a lucrărilor celor mai buni poeţi şi prozatori. Prima culegere de poezii publicate a fost a tînărului şi talentatului poet Slavoliub Lalici, care — prin poeziile sale — a cîştigat dragostea cititorilor şi mai ales a micilor cititori cărora le-a închinat un mare număr de poezii. Din păcate, Slavoliub Lalici n-a mai trăit bucuria de a-şi vedea poeziile tipărite deoarece a încetat din viaţă puţin timp înainte de apariţia culegerii. In persoana lui, oamenii muncii sîrbi din ţara noastră nu au pierdut numai un poet talentat, ci şi pe un luptător activ pentru construirea vieţii noi.

In ansamblu, tot ce are mai bun, mai înaintat, literatura sîrbă din R.P.R., militează pentru construcţia noastră socialistă, împotriva tendinţelor naţionaliste, duşmănoase, împotriva falsei teorii a „separatismului cultural".

Astăzi în vitrinele librăriilor din ţară se pot vedea două cărţi noi ale scriitorilor sîrbi. Una este nuvela lui Svetomir Raicov „Marea de aur" închinată transformărilor socialiste care se petrec în zilele noastre. Cealaltă este antologia de versuri „Pentru pace, pentru viaţă" în care sînt adunate poezii exprimînd ataşamentul poeţilor sîrbi din R.P.R. faţă de viaţa nouă care se construieşte în ţara noastră. In versurile lor se oglindeşte munca creatoare, înfrăţită, a oamenilor muncii romîni şi a celorlalte naţionalităţi care, sub conducerea partidului, construiesc pentru ei şi pentru familiile lor o viaţă fericită, fără exploatatori.

Astăzi, în pagina literară a ziarului „Pravda" şi în „Narodna cultura" se pot citi nume noi: Branco Despotovici, Borislav Cîrstici, Mile Tomici şi alţii care s-au alăturat celor mai vîrstnici şi, împreună cu ei, contribuie la înflorirea tinerei literaturi sîrbe din ţara noastră.

Editarea lucrărilor scriitorilor sîrbi nu s-a oprit aci. Acum se pregăteşte, de pildă, tipărirea unei culegeri de poezii a cunoscutului poet Lazar Ilici şi altele.

Intr-un cuvînt literatura sîrbă din R.P.R. a prins rădăcini adînci. De la primii ei paşi şi pînă acum ea s-a dezvoltat mult şi — sub aripa ocrotitoare a regimului nostru democrat-popular — se dezvoltă mereu. Umăr la umăr cu scriitorii romîni, maghiari, germani etc. scriitorii sîrbi păşesc hotărît în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră comună.

R. SVETOMIR
Redactor şef adjunct al ziarului „Pravda" din Timişoara

Coltul ştiinţei şi tehnicii

Plante care cresc... fără pămînt

In ultimul timp, ştiinţa agricolă a înregistrat o nouă victorie, creind metoda culturii plantelor agricole fără intermediul solului. Ultimul număr al revistei sovietice „Nauka i jizni" ne relatează cum se pot face asemenea interesante culturi.

Se ridică o construcţie destul de simplă (Hidroponica) cu un sol artificial „mort" în care se seamănă plantele. Substanţele hrănitoare, necesare pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor, sînt preparate sub formă de soluţii.

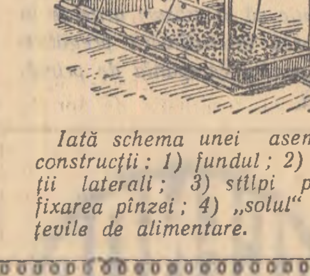
Tehnica construirii hidroponicei este foarte simplă. Drept „sol" serveşte un strat de prundiş (gros de 20 cm.), cărămidă spartă sau nisip cu granulaţie mare. Pereţii se fac din orice material ca de pildă lemn, cărămidă, azbest, argilă, iar „fundul" se acoperă cu un material impermeabil (asfalt, ciment, argilă etc.). Pentru a încetini procesul de evaporare a apei, deasupra „solului" se întind nişte pînze.

Regimul alimentar şi cel al apei se reglează cu ajutorul sistemului ţevilor de alimentare, prin care în sol pătrunde o soluţie dintr-un amestec special de hrănire. Această soluţie se dă plantelor odată la 7-10 zile, calculînd 50-70 grame de substanţe hrănitoare pentru fiecare metru pătrat din suprafaţa „solului".

„Hidroponica" nu necesită nici arătură, nici plivit. Seminţele de buruieni nu pot pătrunde aci decît întîmplător.

Experienţele făcute de savanţii din diferite ţări cu diverse plante agricole au arătat că utilizarea noii metode duce la o creştere considerabilă a recoltei. De pildă, în India, s-au obţinut pe suprafeţe întinse următoarele producţii: roşii 375 tone pe hectar, cartofi — 137-225 tone pe hectar etc. Aceste recolte întrec de două ori şi ceva recoltele obţinute în aceleaşi regiuni pe terenurile obişnuite.

Cultura plantelor pe solul artificial este foarte economică, construcţia hidroponicei necesitînd doar pietriş, beton, cărămidă.

Iată schema unei asemenea construcţii: 1) fundul; 2) pereţii laterali; 3) stîlpi pentru fixarea pînzei; 4) „solul" şi 5) ţevile de alimentare.

Transmitem timpul probabil

Cum se fac prevederile asupra vremii

Cu toţi citim zilnic în ziare sau ascultăm la radio comunicatul despre „timpul probabil". Pe mulţi ne interesează cum va fi timpul mîine sau în următoarele zile, dacă putem pleca la schi, dacă putem lua avionul, dacă se poate ieşi la munca cîmpului...

Ne-am pus vreodată întrebarea cum se stabileşte în ţara noastră „timpul probabil", cine sînt cei care prevăd dacă va fi soare sau ploaie, ger sau cald?

Să ne închipuim nişte străjeri ce stau cocoţaţi în vîrfuri de munte, pe deal, la şes şi chiar pe suprafaţa oceanelor şi cercetează atmosfera cu diferite aparate complicate. Asemenea străjeri sînt răspîndiţi pe toate meridianele globului. Ei nu se văd şi nu se cunosc între ei, dar munca lor, de multe ori foarte grea, are un ţel comun: prevenirea oamenilor asupra deslănţuirilor— uneori cumplite — ale naturii.

In ţara noastră, observaţiile acestor străjeri — care se numesc observatori meteorologi — sînt centralizate, în inima Capitalei, în blocul ce poartă numărul 6-8 de pe bulevardul Magheru. Aici îşi are sediul Institutul Meteorologic Central.

Să urcăm la etajul V şi să vedem cu ochii noştri cum este stabilit „timpul probabil".

Mai întîi, e bine să cunoaştem cîte ceva din istoria acestui institut. El a luat fiinţă încă în secolul trecut, în anul 1884, în urma unui congres al meteorologilor de la Viena, din 1883. Acest congres a fost condus de oameni de ştiinţă ruşi, a căror experienţă înaintată era încă de atunci recunoscută de întreaga lume. La congresul de la Viena s-a pus problema organizării unei reţele de staţii şi a unor institute meteorologice în întreaga lume, care să ţină sub supraveghere desfăşurarea proceselor atmosferice, în scopul prevederii evoluţiei lor viitoare.

Cercetările meteorologice din ţara noastră au putut căpăta o adevărată dezvoltare abia în anii regimului democrat-popular. Institutul Meteorologic Central a primit un puternic ajutor ştiinţific şi material din Uniunea Sovietică. Aparatele de o înaltă tehnicitate primite din ţara prietenă stau azi la îndemîna meteorologilor noştri.

Ştiinţa meteorologică s-a dezvoltat multilateral la noi sub impulsul cerinţelor acute în toate sectoarele economiei naţionale. Zborul avioanelor, aplicarea diferitelor metode în agricultură, apărarea sănătăţii publice, proiectarea construcţiilor hidrotehnice, industriale şi multe altele nu pot fi realizate fără a avea studii şi date ample asupra condiţiilor naturii.

După ce cunoaştem toate acestea, să intrăm în laboratorul de radiotelegrafie. Radiotelegrafiştii, bărbaţi şi femei, stau cu căştile la urechi şi ascultă la aparate puternice semnalele morse. Aici se face recepţia telegramelor meteorologice din ţară şi străinătate. O parte a comunicatelor staţiunilor meteorologice din ţară se face şi prin telefon.

Tovarăşul Dumitru Istrate, meteorologul de serviciu de azi, ne explică pe larg legăturile pe care le are cu străinătatea. Ţara noastră e membră în O.M.M. (Organizaţia meteorologică mondială) care-şi are sediul la Geneva şi prin care luăm legătura cu toate celelalte ţări. In întocmirea hărţilor noastre, ne interesează situaţia atmosferică în toată Europa, Oceanul Atlantic, Africa de Nord, Asia Mică, Groenlanda. Prin radio, ţinem legătura cu institutele meteorologice din aceste zone. Ba, mai mult, prin legăturile noastre cu Moscova şi Berlin, ni se transmit situaţiile meteorologice pînă dincolo de Urali, chiar şi situaţia atmosferică de pe continentul american.

Staţiile fiecărei ţări au anumite ore de transmisie. Ţara care e interesată, poate asculta. Transmiterea se face după un cod internaţional meteorologic. De aici, din serviciul de radiotelegrafie, transmitem şi noi lumii condiţiile atmosferice de pe teritoriul ţării noastre.

Deci, radiotelegrafiştii pe care-i vedem aici la mese, ascultă în această clipă Moscova, Parisul, Londra şi alte oraşe de pe glob.

Meteorologul de serviciu ne-a explicat şi ceea ce se transmite pe calea undelor, adică ceea ce înseamnă „elemente meteorologice": direcţia vîntului, viteza sa, vizibilitatea, timpul în momentul transmiterii, timpul anterior, presiunea, temperatura aerului şi altele.

Toate aceste date recepţionate de radiotelegrafie trec în laboratorul de prevedere. Aici, toate elementele recepţionate se transcriu pe hărţi. Se fac zilnic circa 30 de hărţi meteorologice: Europa întreagă şi R.P.R. Aici lucrează tehnicieni tineri bine pregătiţi ca Bacinski Olga, Mincovici Emil şi alţii, care întocmesc aceste hărţi complicate cu atîtea semne încîlcite. Prin consultarea acestor hărţi, colectivul de meteorologi al institutului prevede „timpul probabil".

De ce este oare timpul atît de instabil? Tot harta meteorologică exprimă şi explică destul de clar ceea ce e greu de înţeles pentru multă lume.

Pe hartă se disting zonele acoperite de aer foarte rece, zonele acoperite de aer cald şi corespunzător lor, zonele unde presiunea atmosferică e mai mare (o asemenea hartă este zilnic afişată pe B-dul Magheru, la intrarea Institutului Meteorologic Central), şi cele unde presiunea e mai mică. Datorită acestor deosebiri în repartiţia presiunii, aerul intră în mişcare înaintînd spre zonele unde presiunea e scăzută. Aceste deplasări ale aerului rece sau cald se produc neîncetat pe suprafaţa globului, care el însuşi se găseşte de asemenea în mişcare continuă de rotaţie. Un punct de pe ecuator, în cadrul mişcării de rotaţie revine în dreptul soarelui după 24 de ore, făcînd un ocol de 40.000 km. Cu cît ne apropiem de poli, cercurile diurne de rotaţie şi viteza în unitatea de timp se micşorează, ajungînd la zero în cele două capete ale axei de rotaţie (Polul Nord şi Polul Sud).

De aceea, orice masă de aer din zona polară e silită — datorită diferenţelor de presiune — să se deplaseze spre tropice şi va rămîne în urma mişcării de rotaţie a globului (masa de aer polar va fi abătută spre vest). Datorită acestor acţiuni se nasc în masa atmosferei vîrtejuri dinamice de dimensiuni imense: anticiclonii (cu presiune mare în centru) şi ciclonii sau depresiunile.

De asemenea, la întîlnirea maselor de aer rece cu aerul cald şi umed se produce schimbarea bruscă a timpului şi alternările situaţiilor atmosferice. Iată de ce în ultimele zile cînd am fost acoperiţi de aerul rece în mişcare dinspre nord, la noi este ger vînt şi viscol, iar cu cîteva zile mai înainte, cînd toată ţara era acoperită de aer care se deplasa din zona tropicală a oceanului Atlantic, la noi a fost mult mai cald şi umezeală mare.

La ora şase în zori, se elaborează şi se formulează primul „timp probabil", la orele 11 şi 20 altele. La ora 13½ se transmite un „timp probabil" la radio. Tot la ora 11 se mai dă un „timp probabil" pentru următoarele trei zile. Afară de aceasta I.M.C. comunică zilnic timpul probabil pentru cele trei mari zone ale ţării: sud, est şi nord-vest.

Din cele aflate la I.M.C., reiese limpede că stabilirea „timpului probabil" este o treabă complicată şi grea. Ea este rodul muncii a numeroşi meteorologi, observatori, radiotelegrafişti, care sînt la datorie zi şi noapte, care ne vorbesc zilnic despre evoluţia vremii, despre fenomenele naturii.

ŞTEFAN HALMOŞ

Din toate colţurile ţării şi de peste hotare se recepţionează starea timpului

Biblioteca sătească

— Biblioteca? Mergeţi drept înainte. Este casa cea mai mare şi mai frumoasă din sat.

Clădire cu etaj „casa cea mai mare" adăposteşte căminul cultural, cinematograful şi biblioteca sătească. Acum spre seară este greu de vorbit cu bibliotecara. Vin într-una cititori să restituie cărţi, să ia altele. Tînăra Toma Valeria cere cărţi din literatura apărută după 23 August. La sfatul bibliotecarei ea alege cărţile „Desfăşurarea" de M. Preda, versuri de Mihai Beniuc şi Maria Banuş.

— Cursul scurt de istorie a P.C.U.S. — adăugă ea — îl voi aduce săptămîna viitoare.

Biblioteca sătească de la Ianca-sat, raionul Făurei, are peste 5.000 de volume: cărţi ştiinţifice, agrotehnice, literatură.

La colţul „prietenilor cărţii" se află cărţi din listele bibliografice obligatorii şi la alegere ale concursului „Iubiţi cartea". Pe lîngă bibliotecă activează utemişti care o ajută pe bibliotecară. Eleva Vlad Alinca, de exemplu, liniază în orele libere fişe de cititor, taie buline albe de hîrtie necesare pentru numerotat cărţile.

Copiii cînd dau buzna în bibliotecă se reped spre rafturi, le răvăşesc căutînd romane de aventuri. Unii o întreabă pe bibliotecară dacă s-a înapoiat la bibliotecă cartea „Toate pînzele sus" de R. Tudoran.

— Incă nu, este de vreo 3 luni la Creţoiu Mihai.

Copiii sînt supăraţi şi hotărîţi să meargă la Creţoiu după carte. Vlad Gavriluţ întreabă dacă „Gaidar" poate fi luat din bibliotecă. Operele lui Gaidar au sosit de curînd la bibliotecă şi bibliotecara n-a avut cînd să treacă cărţile în evidenţă.

Ţăranii muncitori găsesc în biblioteca sătească sfătuitori pricepuţi în aplicarea regulilor agrotehnicii înaintate pentru smulgerea de roade cît mai bogate pămîntului. Intr-o iarnă Vioreanu Dumitru a citit toate cărţile care tratau despre cultura bumbacului. Ca urmare, el a avut în toamna următoare bumbacul cel mai frumos din comună.

Dar apicultorii? Căminul cultural răsună de vocile lor cînd se adună de două ori pe săptămînă la cercul apicol. După terminarea orelor de studiu, ei în frunte cu Barac Dumitru, lectorul cercului, vin la bibliotecă după cărţi de specialitate. Invăţătorii din comună găsesc la biblioteca sătească un minunat ajutor pentru pregătirea lecţiilor şi conferinţelor. Tînăra învăţătoare Caraman Olimpia, de exemplu, pregătind lecţia la ştiinţele naturii a luat de la bibliotecă cartea „Rolul muncii în procesul de transformare a maimuţei în om" de Engels. Ea învaţă copiii în spiritul concepţiilor ştiinţifice despre lume şi societate. In fişa ei găseşti de asemenea numeroase lucrări de Lenin şi Stalin.

In Ianca-sat se citeşte tot mai mult: individual şi în cercurile de citit. Unii cer cărţi agrozootehnice, alţii despre creşterea păsărilor. Păpuşoi D. Sidorovici studiază cultura legumelor, iar Bădescu Mircea citeşte cartea de popularizare ştiinţifică „Combaterea leacurilor băbeşti". Comisia de femei organizează cititul în grup, ţine recenzii. Nu de mult utemista Manu Biţa, profesoară, a ţinut o recenzie la cartea „Ana Nucului" de Remus Luca, în faţa femeilor.

Despre utemiştii şi tinerii din comună trebuie vorbit aparte. Ei vor să primească insigna de „Prieten al cărţii". Aproape 70 de utemişti şi tineri s-au înscris la concursul „Iubiţi cartea". De acum s-au purtat şi discuţii finale cu o parte din concurenţi.

Biblioteca sătească din Ianca-sat este tot mai mult îndrăgită de ţăranii muncitori. Ea este o realizare a vieţii noastre noi şi a prins temelie solidă în viaţa satului.

K. DARIA

Lucruri aparent mărunte...

De o bucată de vreme difuzoarele de pe şantierul I.F.T. Dornişoara erau ca şi inexistente. Staţia era defectă. De luni de zile tinerii şi vîrstnicii de aici nu au mai avut prilejul de a auzi emisiunile locale sau centrale de radio.

Tovarăşului Brenoaia, preşedinte al comitetului de întreprindere, nu-i era străină situaţia în care se afla staţia după cum el nu era străin nici de faptul că numărul cărţilor existente în bibliotecă nu corespundea nevoilor. Aceste probleme considerîndu-le însă mărunte, le trecea cu vederea.

In repetate rînduri, comitetul de secţie sindicală (preşedinte tovarăşul Ivaşcu) a cerut tovarăşului Brenoaia ca staţia să fie reparată din fondul sindical. Răspunsul a fost întotdeauna acelaşi: „Chiar dacă va mai trece o lună-două, chiar nouă, fonduri pentru astfel de lucruri nu se vor găsi". In schimb a fost prezentată o propunere foarte „originală". Singura cale de rezolvare a acestei probleme — se propunea — este colecta în rîndurile muncitorilor. Cu alte cuvinte — dacă muncitorii vor ca să funcţioneze staţia, să şi-o repare. Tovarăşul Ivaşcu fără a mai sta mult pe gînduri a prins a da viaţă propunerii făcute de către tovarăşul Brenoaia. Unii dintre muncitori, atît tineri cît şi vîrstnici, au refuzat pe bună dreptate să dea bani. Insuşi tovarăşul Ivaşcu a ajuns să se convingă că a face colectă în rîndurile salariaţilor pentru repararea staţiei de amplificare este o metodă neprincipială. Totuşi, nu a dat înapoi. Nu voia cu nici un preţ să-şi supere şeful că de, cine ştie...

Este de dorit ca, comitetul de întreprindere de la I.F.T.-Cîndari să ia măsuri corespunzătoare ca staţia de amplificare de pe şantierul I.F.T. Dornişoara să fie reparată, iar banii colectaţi să fie restituiţi muncitorilor.

GH. I. GHEORGHE

De vorbă cu o candidată F. D. P.

MARILE BUCURII

Artista emeritā Margot Boteanu-Păcuraru e o femeie de o voioșie cuceritoare, chiar atunci cînd — în urma faptului că a fost propusă candidată F.D.P — ziariștii o cicălesc insistenți cu întrebări de soiul acesta:

— Vă rugăm să ne vorbiți despre viața dvs.

— Ei, dar cum așa „să vorbesc despre viața mea"?! Zău că nu știu ce să spun. Închipuiți-vă că am numai 40 de ani în care am jucat pe scenă. Așa că viața mea nu-i chiar atît de simplă. Cred că n-am să reușesc să vă spun mai nimic p'nă la urmă.

Protestul e înduioșător de sincer. Cum poți vorbi despre o viață într-un singur ceas!

— Căutați să extrageți esențialul — mă ajută un coleg, zîmbind și el de simplismul întrebării.

— Esențialul... Mi-e greu să-mi dau seama ce e esențialul în viața mea. Eu mă gîndesc la altceva: hai să luăm viața mea după fotografii. Așa e mai simplu.

Și actrița de frunte a Teatrului Național din Craiova scoate din sertar cîteva plicuri mari, doldora cu fotografii.

— S-o luăm de la început, cronologic — zîmbește ea. Aici eram copil de 15 ani. Atunci am fugit de-acasă la București, fără știrea părinților, ca să mă fac actriță. Am plecat așa, în lume, fără nimic, numai cu visul acesta. Atunci simțeam că nimic nu-mi va putea sta în cale, că voi învinge totul cu pasiunea mea nemărginită. Dar eram așa de naivă! Mi-am dat seama abia în zilele unei ierni crîncene cînd furam vreascuri pentru foc din Cișmigiu, că drumul spre idealul meu este barat cu greutăți neînchipuit de mari. Primii mei pași în teatru au fost însoțiți de foame. Vă rog să mă credeți că foamea îndurată în anii aceia a fost groaznică, umilitoare, încît m-a dus repede spre disperare și renunțare. Dar vedeți, a învins totuși pasiunea nobilă, nestinsă pentru teatru...

Aici am un teanc întreg de fotografii care mă arată în diverse piese în cei 40 de ani de teatru.

— Nu vă supărați că vă întrerupem. Dar fotografia aceasta în doliu în ce piesă v-a fost făcută?

— Nu. Aici nu eram pe scenă. Eram pe scena vieții: îmi murise soțul pe front. A fost o durere năprasnică pentru mine. Și totuși în vremea aceea jucam și în comedii, rîdeam pe scenă pentru că trebuia să-i fac pe oameni să rîdă, să-i fac să se înalțe deasupra durerilor vieții.

Actrița tace. Pare că se gîndește cum să înoade iarăși firul povestirii.

— Ce bucurii mari ați avut în viața dvs.?

— Bucurii am avut multe. Bucurii mari am avut însă cîteva. Una am trăit-o la Centenarul teatrului, cînd mi-am auzit numele strigat printre artiștii emeriți. În clipa aceea am avut cel mai puternic trac din viața mea. Sala se învîrtea cu mine, ochii mi se umpluseră de lacrimi, încît nu mai vedeam nimic. Atunci trăiam emoția clipei cînd cei pentru care apărusem pe scenă 40 de ani la rînd mă răsplăteau. Apoi am mai trăit o bucurie nemărginită în mijlocul unor tineri de la Căminul cultural „N. Bălcescu", unde sînt instructoare artistică. Tinerii aceia mi-au dovedit într-un chip atît de emoționant marea dragoste a oamenilor simpli pentru teatru!

I-am adunat cu greu, unul cîte unul, pînă cînd am înjghebat echipa de teatru. Pe urmă să fi vrut eu și nu mai scăpam de ei. În 18 zile am pus în scenă o piesă cu care echipa a luat premiul I pe regiune. Am scos cinci promoții de artiști amatori. Îmi plăcea de ei că erau tineri ascultători, plini de respect. Cîte odată veneau la mine acasă ca să repete. Eu făceam mîncare și în același timp îi regizam. Plecam cu ei prin sate să dăm spectacole. Uneori mergeam pe jos împreună cu ei și era frumos, pentru că toți erau veseli, cîntau. Seara t'rziu, cînd terminam repetițiile, mă conduceau toți pînă acasă cîntînd Frumoase amintiri!

— Altă bucurie mare ați mai avut? Pînă acum au fost două.

— A treia? A fost chiar deunăzi cînd o tovarăşă m-a propus candidată F.D.P. în circumscripția electorală regională nr. 150. Am luat cuvîntul și am mulțumit pentru această cinste deosebită. Iar tovarășilor de la sfatul popular le-am spus: „Să știți că v-ați luat un mare necaz pe cap cu mine. N-o să scăpați de mine nici o zi. Cum n-o merge ceva bine cu munca culturală, cum o să aud că nu-i ajutați pe tineri să facă teatru, am și intrat pe ușa dumneavoastră".

ION BAIEȘU

Cu încredere — pe calea luminoasă a socialismului

Tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale din regiunea București pășesc cu încredere pe calea belșugului și a bunei stări, calea cooperativizării agriculturii.

Organele de partid au organizat studierea Documentelor Congresului P.M.R. în toate căminele culturale, pe circumscripții electorale, în grupe de case etc. Țăranii muncitori au acordat o atenție deosebită capitolului privind transformarea socialistă a agriculturii, pe marginea căruia au discutat cu mult interes despre posibilitățile existente pentru formarea de noi gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, sau înscrierea de noi membri în cele existente în satele lor.

Din aceste discuții au apărut inițiative valoroase. În satele raioanelor Oltenița și Zimnicea, de pildă, au luat ființă brigăzi de agitație formate din comuniști, colectiviști, țărani muncitori întovărășiți și fruntași ai recoltelor bogate care au început să desfășoare o vie activitate de lămurire a oamenilor muncii de pe ogoare în vederea înscrierii lor în gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole. De asemenea, în comunele regiunii au fost amenajate panouri care oglindesc realizările unui colectivist comparativ cu cele ale unui țăran muncitor cu gospodărie individuală. S-au organizat vizite la gospodăriile agricole colective, la colectiviști acasă etc. În cadrul căminelor culturale peste 100 de conferențiari fac expuneri asupra avantajelor muncii în comun. În munca lor, agitatorii de la sate au fost sprijiniți de organele de partid raionale și regionale.

Ca urmare a acestei munci, de la apariția Documentelor celui de al 2-lea Congres al P.M.R. în regiunea București au luat ființă 55 de întovărășiri agricole. Ele cuprind 1.641 familii de țărani muncitori și o suprafață de 3.225 ha.

Acum, în regiunea București sînt 553 întovărășiri agricole, care cuprind 25.591 de familii și o suprafață de 50.358 ha.

În 29 de comune și sate, comitetele de inițiativă pentru înființarea de noi gospodării agricole colective și întovărășiri agricole primesc zilnic noi cereri, iar în alte 22 de sate se constituie noi comitete de inițiativă.

MĂSURI PENTRU ÎNLĂTURAREA URMĂRILOR NINSORII

Valul de aer rece care s-a abătut asupra țării noastre a făcut ca în cursul zilei de miercuri să înceapă o ninsoare generală. În Moldova, Dobrogea și în Cîmpia Dunării a nins viscolit în cea mai mare parte a zilei.

Pentru a se evita înzăpezirea, în Capitală au fost luate o serie de măsuri în fiecare sector al gospodăririi publice.

Pe toate străzile centrale lucrează echipe de deszăpezire ale I.T.B.-ului și Întreprinderii de salubritate București — aproximativ 800 de muncitori. Pe lingă plugurile de lemn tractate de tramvaie și plugurile montate pe tractoare K.D 35, care asigură circulația tramvaielor, troleibuselor și autobuselor, echipele de deszăpezire a străzilor folosesc auto-pluguri, tractoare K.D 35 cu pluguri și pluguri pe autocamioane. Echipele au fost concentrate încă din timpul nopții pe principalele artere de circulație din Capitală. La aceste lucrări participă, alături de muncitorii I.S.B.-ului echipe ale Întreprinderii de drumuri și poduri.

Circulația tramvaielor și troleibuselor se desfășoară normal pe toate liniile, iar a autobuselor pînă la linia de centură a orașului.

Sfatul Popular al Capitalei cheamă populația Orașului București să sprijine acțiunea de strîngere a zăpezii, curățînd trotuarele și acoperișurile de zăpadă pentru a ușura circulația pietonilor și pentru a se evita accidentele.

În sectorul aprovizionării cu apă și gaze a locuințelor din Capitală, I.C.A.B și I.D.G.B au luat de asemenea măsuri pentru ca în cel mai scurt timp să se asigure o aprovizionare normală cu apă și combustibil gazos.

O.C.L Pîinea a luat măsuri ca fabricile de pîine din București să producă zilnic peste consumul normal mediu. Pentru distribuirea pîinii la centre este folosit un număr sporit de mașini și autocamioane, în afara acelora ale fabricilor.

De asemenea au fost luate toate măsurile pentru aprovizionarea ritmică și în cantități sporite a magazinelor alimentare și a piețelor.

Un bust al lui Ștefan Gheorghiu

Recent, în piața I. V. Stalin din Ploești a avut loc într-un cadru festiv dezvelirea bustului lui Ștefan Gheorghiu, luptător de frunte al clasei muncitoare din Romînia.

La festivitate au luat parte reprezentanți ai comitetelor regional și orășenesc Ploești ale P.M.R., ai sfaturilor populare regional și orășenesc, ai Asociației foștilor deținuți antifasciști, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile ploeștene.

Bustul lui Ștefan Gheorghiu, în bronz, este opera sculptorilor ploeșteni Gh. Damian și Gh. Coman.

Dalta și ciocanul

În goană după cîinele cu covrigi în coadă

Brigada de tineret de la oțelăria Complexului „Grivița Roșie" din Capitală are succese. Asta o știe toată lumea. Lumea mai știe că băieții sînt harnici și pricepuți — lucru care oricum nu-i de trecut cu vederea și pe care nimeni nu poate să-l conteste. Lumea nu știe însă cîteva chestiuni importante din viața brigăzii. Și-i păcat. De ce să nu se știe totul? Mai ales că e spre binele brigăzii, spre o viitoare mai curată cinste, spre succese pe picioare mai solide.

E vorba despre...

— Cutii U-4, dați-ne cutii U-4!

Este chiar exclamația în cor a brigăzii, care, în fața unei altfel de comenzi decît cutiile U-4, protestează.

Ce sînt cutiile U-4?

Nimic altceva decît niște piese ca toate celelalte piese.

Ba nu. Dacă ar fi așa, atunci de ce nu s-ar împăca noaște orice turnător și chiar serviciul de normare a muncii.

Și atunci de ce n-au dreptate băieții noștri? Dacă vezi un cîine cu covrigi în coadă, de ce să nu alergi să-l prinzi?

La începutul anului 1955, atunci cînd a luat ființă brigada de tineret de la oțelăria Complexului „Grivița Roșie", li s-a repartizat tinerilor o comandă de saboți pentru uzinele „Gh. Dimitrov" din Arad. E drept că modelele n-au fost gata imediat, dar curînd ele le-au stat la dispoziție și băieților nu le mai rămăsese decît să înceapă executarea pieselor. Zis și făcut. Brigada și-a suflecat mînecile, a privit încă odată — să le cunoască mai bine — modelele de saboți și s-a apucat să lucreze... cutii U-4.

Și a lucrat așa, la cutii, pînă cînd într-o zi s-a terminat stocul. Atunci oamenii n-au mai avut ce face. A trebuit în sfîrșit să se apuce să lucreze și... cutii U-4.

— Povești. Ce să facem noi cu saboții? Ce, alea-s piese? Ca să scoți un ban bun trebuie să muncești...

— Bine, dar cu asta ne ocupăm aici, cu munca! Trebuie să le faceți și pe astea!

— Aha — a făcut atunci responsabilul — am priceput; dumneavoastră nu vreți să ne sprijiniți. Sînteți împotrivă... Ne puneți bețe în roate...

Și a mai lucrat brigada cutii U-4 pînă ce s-a terminat și al doilea stoc. Și atunci chiar că n-a mai avut ce face și a trebuit să se apuce de... cutii U-4.

Vreți să mai știți cum s-a întîmplat și asta? Nu-i așa că nu mai e nevoie?

Dar într-o zi s-au stricat modelele, s-au uzat, s-au tocit și ele. Conducerea secției a trebuit să le dea la reparat.

Jale mare. Erau în joc procentele. O minte ascuțită l-a scos pe băieți din încurcătură că abia acum și-au dat seama tinerii noștri că maistrul Tudor Ion este „părtinitor", că șeful secției este „împotrivă".

Și dacă ar ști barem vînătorii de procente din brigada de tineret de la oțelăria Complexului „Grivița Roșie" că n-au pentru ce să-i critice pe maistrul Tudor Ion pe șeful secției și pe cei care se ocupă cu normarea muncii, precum și pe alții mai mari din ateliere, că toți aceștia n-au nici o vină, ci că dimpotrivă, fiecare contribuie, fie și numai prin tăcere, la această umflare a cîștigurilor...

...Dacă ar ști că nu numai în oțelărie, ci chiar în toată uzina normarea se reduce nu odată la „aranjarea" normelor în așa fel încît să se obțină neapărat un anumit cîștig mediu, independent de procentul de creștere a productivității muncii...

...Și dacă ar ști, în sfîrșit, ceea ce știe azi o țară întreagă, că în sectorul industrial al căilor ferate productivitatea muncii era în trimestrul II 1955 cu 9,6 la sută mai redusă decît în trimestrul IV 1954, în timp ce indicele mediu de îndeplinire a normelor era de 193 la sută, și că în trimestrul III 1955 productivitatea muncii era cu 5,2 la sută mai redusă decît în ultimul trimestru al anului 1954, iar indicele mediu de îndeplinire a normelor era de 188 la sută...

brigada și cu altfel de comenzi?

Cutiile U-4 sînt niște piese...

— ...pentru care normarea a fost mai „îngăduitoare" și care din acest punct de vedere prezintă avantajul că aduc brigăzii procente cu carul, fără bătaie de cap — o recu-

De unde?

Responsabilul brigăzii, pe vremea aceea tovarășul Negară, s-a dus și a cerut:

— Cutii U-4.

— Bine, dar aveți saboții!

— Care saboți?

— Saboții...

Știți ce au făcut? Sigur că da! S-au dus tiptil și au luat alte modele mai vechi, uzate. Și au făcut (ei credeau că fac cutii U-4)... rebuturi.

Așa se face că toată lumea s-a scandalizat și au pornit cercetări, discuții, reclamații. Așa se face că s-au născut divergențe, așa se face

Dacă. Niciun „dacă"! Toți știu aceste lucruri. Rămîne însă ca mai marii secției și ai complexului să ia măsurile ce se impun.

Acolo unde cîinii umblă cu covrigi în coadă, se găsesc — desigur — și amatori pentru acești covrigi.

Text și desen.

M. CARANFIL

Fetele — în coloanele tinerilor sportivi

— Pe locuri... Fiți gata... Start!

Zeci de tinere fete se avîntă în întrecere. Printre ele se află...

Am vrea ca întotdeauna să se poată vorbi de o largă participare a tinerelor fete în întrecerile sportive.

Din păcate, în destule locuri antrenarea tinerelor fete în activitatea sportivă este considerată o problemă minoră.

Despre aceste lucruri iată pe scurt cîteva cuvinte.

Amintirile unei antrenoare

Am orînduit în rîndurile de mai jos cîteva din amintirile tinerei Bogoly Maria, antrenoarea secției de tir a colectivului sportiv „Voința" din Timișoara care se referă sau au o strînsă legătură cu activitatea ei sportivă. Iată-le:

Noiembrie 1952.

Moment neobișnuit în viața mea. Am terminat școala de antrenori a comisiei centrale de tir. De acum sînt antrenoare!

Ianuarie 1953.

Se spune că orice început e greu. Cred că e puțin zis. Azi am organizat primul antrenament al secției de tir a colectivului. (Pînă acum colectivul nu avea secție de tir). Drumul pînă aici a fost însă lung. Nu voi uita multă vreme zilele acelea cînd am mers săptămînă de săptămînă în timpul liber în unitățile cooperativei pentru a „recruta" tineri în secție.

Am „apelat" în primul rînd la vînători. Dacă le place vînătoarea înseamnă că nici tirul nu le displace. Trebuie doar să-i fac să prindă gustul tragerilor la țintă fixă. Am reușit să mobilizez 9 tineri pentru început.

Greutatea a venit însă abia cînd aceștia au aflat că le sînt și antrenoare.

— Cum, o fată să ne învețe pe noi? Cei mai nemulțumiți au fost desigur vînătorii. În afară de privirile sfidătoare și neîncrezătoare, cîțiva au și plecat chiar. Prin ce emoții am trecut!

Mi-a venit atunci în minte un gînd salvator:

— Să organizăm un concurs, tovarăși. Și la concurs am participat și eu. Tinerii neobișnuiți cu armele de tir sportive ca și cu cele 3 poziții de tragere (culcat, în genunchi și în picioare) n-au obținut rezultate prea bune. Chiar foarte slabe. Ultima am tras și eu. Mi-am mușcat buzele ca să nu se vadă cît de emoționată sînt. Am ochit cu grijă, îndelung. Doar de acest rezultat depindea viitoarea activitate a secției. Și am reușit un rezultat bun. Am întrecut cu multe puncte chiar și pe cei mai iscusiți tineri vînători.

Aprilie 1954.

Astăzi echipa noastră a obținut un rezultat foarte bun. Ne-am clasat pe locul II în concursul pe oraș închinat zilei de 1 Mai. E primul nostru succes.

Decembrie 1954.

De cîteva zile a nins încontinuu. Credeam că astăzi nu va veni nici un tînăr la antrenament. Au venit însă toți pînă la ultimul. Am curățat zăpada de pe poligon iar apoi am făcut antrenamentul obișnuit.

Mai 1955.

În urma rezultatelor obținute în ultimele concursuri (Cupa 16 Februarie locul I, Cupa Primăverii locul II etc.) ieri tinerii Knobel Emil, Main Iosif, Iordănescu Hilda, Malic Ana și alții au primit categoria II-a de calificare.

August 1955.

La rezultatele obținute de tinerii pe care-i antrenez se adaugă mereu altele. Zilele trecute, la concursul interregional din Cluj, Iordănescu Hilda a ocupat locul I. Cît a crescut Hilda! Îmi amintesc cînd la începutul anului a venit pentru prima dată la antrenament. Era timidă și neîncrezătoare în forțele ei. Am observat însă că are ochi buni și îi place acest sport. Rezultatul ei recent încununează munca amîndorura.

Ianuarie 1956.

La antrenamente au venit noi tineri. Secția se mărește din zi în zi. Munca e mai grea, dar și satisfacția e mai mare.

Numai și numai fotbal

Filatura de bumbac „Dacia" din Capitală este o întreprindere destul de mare. Nu se poate spune că aici colectivul sportiv ca și direcțiunea nu manifestă grijă pentru educația fizică a muncitorilor. Dorința și speranța tuturor e ca pentru început sportivii întreprinderii să fie primii pe raion. Pentru nevoile sportive sînt alocate în întreprindere fonduri destul de mari. Din păcate însă grija pentru sport are aici un caracter special. Fotbalul a devenit în această întreprindere principala și de fapt unica disciplină sportivă practicată de tineri.

Un singur obstacol se ridică în permanență în fața conducătorilor colectivului de aici: de unde să ia „maeștri", „specialiști" ai mingii rotunde. Majoritatea absolută a muncitorilor filaturii o formează însă fetele. Ori după cum se știe, femeile nu joacă fotbal. Soluția cea mai simplă și cea mai înțeleaptă ar fi să se creeze aici secții și echipe în care ar putea participa în primul rînd tinerele muncitoare: atletism, gimnastică, schi, patinaj, turism, handbal, volei, baschet, etc. Totuși, în afară de fotbal, aici nu se practică deocamdată nici un alt sport.

Această situație, tovarășul I. Ladislau, responsabil cu instruirea sportivă în colectivul sportiv, o explică așa:

— Fetele nu vor să vină la antrenamente! Nu le place sportul...

Lucrurile nu stau așa. Întrebați pe oricare dintre tinerele muncitoare ale filaturii și veți afla că fiecare ar dori să practice o anumită disciplină sportivă; unele atletismul, altele voleiul, ciclismul, gimnastica, turismul.

Zeci de tinere și-au manifestat dorința să participe la întrecerile de iarnă ale Spartachiadei. Din păcate însă și cu prilejul întrecerilor acestei competiții se observă aceeași lipsă de grijă pentru antrenarea tinerelor fete în activitatea sportivă. Deși numărul tinerelor muncitoare întrece de 10-12 ori numărul total al tinerilor din întreprindere, la întrecerile Spartachiadei participă un număr mult mai mic de fete decît de băieți.

— Nu dispunem de suficient material sportiv...

Nici acest argument al tovarășului Ladislau dacă îl analizăm cu atenție nu e valabil.

În colectiv există suficiente materiale sportive precum și un teren sportiv destul de bun. Dacă ar exista interes și preocupare pentru antrenarea fetelor la viața sportivă, materiale ar fi suficiente ca sute de tinere să-și călească forțele în întreceri și competiții sportive.

Lipsurile provin din practica greșită a muncii colectivului sportiv din atitudinea nejustă a comitetului U.T.M. față de sport.

Colectivul sportiv (președinte tovarășul Gherman Gherasim) nu a reușit nici pînă în ziua de astăzi să înțeleagă faptul că antrenarea tinerelor fete în sport constituie o sarcină de cea mai mare răspundere.

I. Ladislau, responsabilul cu instruirea sportivă în colectivul sportiv, încearcă să ascundă lipsa de preocupare pentru antrenarea fetelor în activitatea sportivă, prin „lipsa" de interes a acestora.

E adevărat că sportivele bune nu se nasc de-a gata. Trebuie dusă o muncă sistematică, perseverentă de propagare a sportului în rîndurile fetelor, de antrenare a lor practică pe terenurile de sport.

Din păcate, noul comitet U.T.M al întreprinderii a moștenit racilele predecesorilor lui. Tovarășa E. Matache, secretara comitetului U.T.M., ca și C. Dragomirescu, responsabil sportiv al comitetului, încă nu dovedesc că au înțeles profund rolul important pe care îl are cultura fizică și sportul.

Președintele colectivului sportiv:

— Poftim, tovarășe, la noi se face sport! Ținem seama de aptitudini. Băieții — băieți. Fetele... deh... fete!

ECHIPA DE HANDBAL

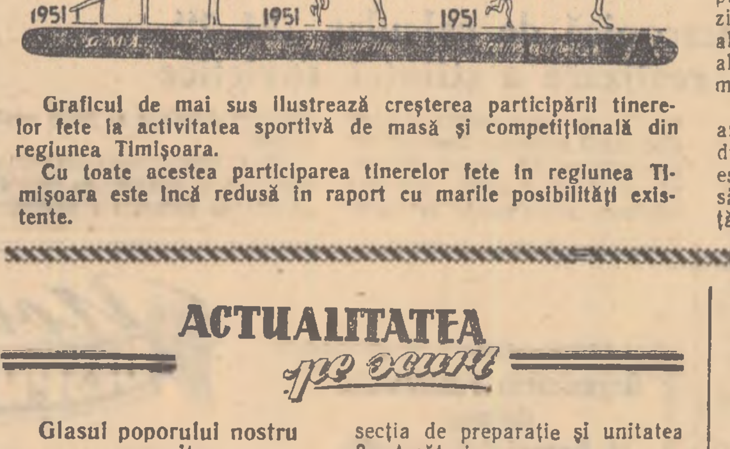
Sînt tinere elevele Școlii profesionale ce se află în incinta fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu Dej". Vîrsta lor nu depășește 14—15 ani. Unele din ele sînt venite de la țară. Altele sînt din Capitală. Toate însă manifestă hotărîrea de a deveni bune croitorese, muncitoare cu o înaltă calificare.

Copilele acestea sîrguincioase, însuflețite de dorința de a învăța cît mai bine, au îndrăgit foarte mult sportul, au îndrăgit-o pe profesoara de educație fizică, pe antrenoarea echipei lor de handbal. Este un adevăr. Școala profesională are o echipă de handbal alcătuită din eleve ce nu depășesc vîrsta de 15 ani, echipă care a luat ființă în toamna anului trecut. Am aflat lucrul acesta chiar de la antrenoarea lor, tovarășa Thomas Elena, care în același timp este o jucătoare de nădejde în prima echipă de handbal a fabricii, echipă ce activează în campionatul regiunii București.

— Foarte greu a fost să se selecționeze un lot de 15 fete din numărul de 140 cîte există în școală, ne povestește antrenoarea echipei. Toate doreau să facă sport, să joace handbal. Am început antrenamentele atît în sală, cît și în aer liber, de două ori pe săptămînă. Trebuie să remarc că de la toate antrenamentele pe care le-am făcut pînă în prezent, nu a lipsit nici o jucătoare. Sînt foarte conștiincioase junioarele din echipa școlii. Organizația de bază U.T.M din școală joacă un rol de seamă în ceea ce privește educația tinerelor sportive. De altfel, multe dintre sportive sînt utemiste, așa că este firească conștiinciozitatea lor. Cu toate că sînt mult mai mici, ele pot fi un exemplu chiar și pentru unele dintre jucătoarele din echipa I-a a fabricii, care absentează uneori fără motive de la antrenamente. Datorită conștiinciozității lor se întrezăresc perspective frumoase pentru elevele Zamfir Eugenia, Militaru Maria, Radu Elena, Mihăilă Aretia și Dinu Constanța.

Elevele Școlii profesionale de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu Dej" din Capitală iubesc foarte mult și alte discipline sportive. La crosurile de masă „1 Mai", „7 Noiembrie" participă toate elevele. Cu ocazia acestor competiții, ca și cu alte prilejuri, o sută de eleve ale școlii și au trecut toate normele complexului F.G.M.A.

Astăzi, ele sînt încă sportive anonime. Mîine însă, pregătindu-se cu aceeași perseverență, este posibil ca unele dintre ele să devină sportive de frunte ale țării.

Graficul de mai sus ilustrează creșterea participării tinerelor fete la activitatea sportivă de masă și competițională din regiunea Timișoara.

Cu toate acestea participarea tinerelor fete în regiunea Timișoara este încă redusă în raport cu marile posibilități existente.

În cîteva... cifre

- *Sportul feminin romînesc se mîndrește cu două maestre emerite. Este vorba de multipla campioană a lumii Angelica Rozeanu și de tînăra ei parteneră campioana mondială, Ella Zeller.*
- *În țara noastră există astăzi la toate disciplinele practicate de femei, 89 de maestre ale sportului. Printre ele se află tinerele Iolanda Balaș, Maria Taitiș, Natalia Cernat și altele.*
- *Multe fete practică cu succes sportul de performanță. Astfel la diferite discipline sportive peste 7.800 tinere au obținut normele categoriilor de clasificare sportivă.*
- *Competițiile de masă au atras în anul trecut peste 550.000 de participante.*
- *La Întîlnirile Sportive Internaționale Prietenești de la Varșovia, sportivele noastre au cucerit 50 de medalii, dintre care 20 de aur una de argint, și 29 de bronz.*

ACTUALITATEA pe scurt

Glasul poporului nostru muncitor

Declarația statelor participante la Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală de la Varșovia, adoptată în sesiunea Comitetului Politic Consultativ, care a avut loc recent la Praga, a fost primită de oamenii muncii din patria noastră cu o deosebită satisfacție. Peste tot, în întreprinderi, instituții, în orașe ca și la sate, au loc în aceste zile adunări în cadrul cărora mii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali, întregul nostru popor muncitor își exprimă adeziunea la hotărîrile luate în sesiunea de la Praga, menite să ducă la consolidarea păcii în lume.

În Capitală, au avut loc convorbiri cu această temă în numeroase întreprinderi. La întreprinderea textilă „Flamura Roșie", de pildă, au avut loc convorbiri în secția 1-a țesătorie, secția de preparație și unitatea 3-a țesătorie.

Astfel de convorbiri au mai avut loc la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie", Centrul de formare a trenurilor, uzinele „Boleslav Bierut", fabrica de ulei „Filimon Sîrbu", Întreprinderea regională de transporturi auto, Monetăria națională, fabrica de încălțăminte „Kirov" etc.

În cinstea muncitorilor fruntași și a celor vîrstnici

Artiști de circ din R. P. Bulgaria, R. P. Ungară și din țara noastră, care dau spectacole la Circul de stat din Orașul Stalin, au prezentat miercuri după amiază la fabrica „Partizanul Roșu" un program de varietăți în cinstea fruntașilor în producție și a muncitorilor care au împlinit 50 de ani de muncă în fabrică.

Aproape 1.000 de muncitori au aplaudat cu căldură programul executat.

Concursul inițiat de revista „Instructorul de pionieri"

Instructori de pionieri, activiști și cadre care munciți cu pionierii, participați la concursul „Cunoștințele noastre" organizat de către revista „Instructorul de pionieri"! Concursul continuă pînă în luna aprilie a.c. inclusiv.

În această perioadă, în paginile revistei se vor publica probleme și întrebări din următoarele domenii: matematică; fizică; chimie; istorie; geografie; limbă și literatură romînă și universală, la care participanții la concurs vor da răspunsuri.

Răspunsurile se primesc de către redacție pînă la data de 20 mai 1956 pe adresa: Revista „Instructorul de pionieri" Piața Scînteii nr. 1, raionul I. V. Stalin, București, cu specificația: „pentru concurs". Răspunsurile vor fi însoțite de adresa completă a participantului, scrise clar și citeț. Problemele au fiecare deasupra titlului un punctaj. Cifra reprezintă numărul de puncte care se atribuie participantului care a răspuns corect la problema sau întrebarea respectivă.

Revista acordă următoarele premii:

— premiul I — aparat de radio

— premiul II — bicicletă.

— premiul III — aparat de fotografiat.

Celor care vor fi clasați pe locurile 4—20 li se vor acorda mențiuni în: abonamente la revista „Instructorul de pionieri" pe un an, șase sau trei luni; cărți; tocuri rezervoare; servicii de tenis de masă și altele.

Problemele pentru concurs se găsesc în revista „Instructorul de pionieri" începînd din nr. 1 — ianuarie 1956.

Podul lui Walter Zauner

ARTICOL SCRIS PENTRU „SCÎNTEIA TINERETULUI"

de Wolfgang Neuhaus

SCRIITOR DIN R.D. GERMANĂ

În piaţa Dachau

Un pod obişnuit, larg şi greu se întinde peste fluviul argintiu acolo unde rîul Nab se varsă în Dunăre. Acest pod, care nu de mult purtase numele de „podul Maria Ort" ţine de vechiul oraş Regensburg (în prezent aflat în Germania occidentală).

La prima privire nu observi însemnătatea strategică a acestui pod. Dar dacă la gară îl întrebi pe conductor unde duce linia care traversează podul de peste Dunăre, el te priveşte bănuitor. Şi dacă îi se pare bănuiala nejustificată, conductorul declară în dialectul lui bavarez:

— Să ştii, domnul meu, că linia aceasta peste Dunăre este singura legătură directă cu Nürnberg şi Hof.

Dunărea curge lin prin Passau în Austria. Iar podul de cale ferată care uneşte Nürnberg-ul cu Hof-ul constituie legătura directă cu Republica Democrată Germană. La o depărtare de două degete pe hartă se află frontiera Republicii Cehoslovace.

Podurile din jurul Regensburgului au fost odată aruncate în aer de către fasciştî. Oamenii s-au ghemuit în casele lor înguste, iar primele trupe americane staţionau deja la Nürnberg. „Oraşul Regensburg va fi oare transformat într-o fortăreaţă, care la ordinul lui Hitler va trebui să lupte pînă la ultimul om şi ultimul glonte?", se întrebau oamenii.

— Terminaţi odată! — strigă doi cetăţeni în piaţa Dachau. Terminaţi înainte de va fi prea tîrziu. Regensburg nu trebuie să devină o fortăreaţă

Mii de oameni stăteau înghesuiţi în piaţă, ascultînd vocile raţiunii. Doctorul Mayer, predicatorul din Regensburg şi muncitorul Zickel stăteau pe o estradă confecţionată în grabă, ţinînd cu hotărîre pumnii strînşi.

Cei doi cetăţeni au vorbit scurt şi ferm, cerînd şi acuzînd. Dar pumnii brutali ai unor soldaţi germani i-au smuls pe cei doi cetăţeni de pe estradă, iar lovituri de armă i-au mînat la închisoare. Oamenii care erau de faţă tăceau. Doisprezece ani au învăţat să tacă. Ei tăceau şi în acele momente cînd de fapt ar fi trebuit să acţioneze.

A doua zi dimineaţa, două cadavre se legănau în aer în piaţa Dachau; un cadavru în haina neagră a preotului, cu cruce de aur pe piept, al doilea cu mîinile aspre şi cu bătături ale proletarului. În faţa morţilor s-a oprit un copil mic şi slăbuţ în vîrstă de numai treisprezece ani. Lacrimile îi curgeau pe obraz. De furie şi-a înfipt unghiile în palme.

— Ce bestii, gîndea tînărul murmurînd încet, ce bestii!

La podul de peste Dunăre

Nu a trecut multă vreme de la această întîmplare. Un general american s-a uitat pe hartă. Dar curios. S-a oprit la un punct, care desemna podul din Regensburg. Generalul a declarat atunci: „Din acest moment, podul îl înscriem în planul strategic al armatei americane".

Podul de la Regensburg a produs astfel din nou grijă locuitorilor acestui oraş. Din nou spaima şi frica s-au strecurat în casele lor.

Dar au uitat oare cetăţenii Regensburgului că doi oameni din oraşul lor şi-au dat viaţa pentru a salva de distrugere poduri şi case, mame şi copii? Nu, ei n-au uitat. Vremurile s-au schimbat astăzi. Mulţi au învăţat să gîndească şi au înţeles că dezastrele trebuie să fie preîntîmpinate înainte de a fi prea tîrziu. Unul din aceşti mulţi a fost mecanicul de automobile Walter Zauner în vîrstă de 23 de ani. Este acelaşi copil, care abia împlinise treisprezece ani în ziua cînd se afla în piaţa Dachau în faţa celor doi morţi; s-a jurat că va fi un om curajos şi şi-a ţinut cuvîntul. Nu este astfel de mirare că a găsit calea spre organizaţia democratică „Tineretul Liber German".

Dar „Tineretul Liber German" a fost interzis în Germania occidentală. Ca răspuns la această măsură, Walter a înălţat pe cel mai înalt coş al oraşului drapelul albastru al organizaţiei. Oamenii din Regensburg spun: „Nimeni nu a produs poliţiei atîtea dureri de cap, ca Zauner".

Despre fapta lui curajoasă, vreau să povestesc în rîndurile ce urmează.

În momentul în care podul de peste Dunăre a trecut sub controlul american, zidindu-se camere pentru explozive în pilonii lui puternici, Walter Zauner cu prietenii lui au hotărît să împiedice aruncarea podului în aer.

Într-o noapte, Walter s-a întîlnit cu prietenii lui la podul de peste Dunăre. Cu o zi înainte, au ascuns în tufişul de pe mal găleţi, lopeţi, mistrii şi doi saci cu ciment. Au fixat posturi de supraveghere. Walter şi Heinz Kohlbeck s-au legat cu frînghii de balustradă, coborînd în partea de jos a pilonului. Aici, între cer şi pămînt, erau aşezate camerele pentru explozive. A trosnit lacătul, a fost ridicat capacul greu de fier şi amîndoi s-au pus pe lucru. Cu găleţile au scos nisip şi pietriş din Dunăre, au umplut camerele şi le-au zidit.

După trei zile, sergentul Miller din armata americană a făcut o inspecţie la acest pod şi a constatat că un zid închide camerele de explozive.

„Bürschi" în mîna copoilor poliţiei

Cînd, după cîteva zile, Walter cu prietenii lui au început o altă acţiune, încă nu aflaseră că C.I.C.-ul (organizaţia americană de spionaj — N.R.) întreprindea intense cercetări şi întărea supravegherea. Într-o noapte, Walter şi tovarăşii lui scriu pe pereţii caselor lozinci. Atunci îl luaseră pentru prima dată cu ei pe cel mai bun pionier al grupului poreclit „Bürschi", fiul unui bun şi vechi tovarăş.

Poliţia vest-germană era în acea noapte la pîndă. Walter a înţeles numaidecît primejdia şi curînd a întrerupt acţiunea. Prietenii s-au despărţit. „Bürschi" şi-a scos bicicleta din ascunzătoare şi a observat că farul nu ardea. Era însă grăbit şi a plecat cu farul stins. O razie poliţienească l-a oprit şi l-a dat jos de pe bicicletă

— Tinere, te costă cinci mărci. Nu ai far la bicicletă.

Poliţistul îl cercetă cu lampa lui şi-l întrebă:

— De unde vii?

— De la mătuşa mea!

— Dar ce e cu urmele de vopsea pe pantalonii tăi?

— La mătuşă-mea lucrează un zugrav. Eu am ajutat la zugrăvit.

— Un zugrav ciudat, care murdăreşte noaptea pereţii — spuse poliţistul. Vino cu noi.

„Bürschi" a fost dus la post şi dat pe mîna copoilor poliţiei. S-a întîmplat ceva de necrezut. Un tînăr de treisprezece ani a fost supus vreme de şaptesprezece ore interogatoriului. Poliţiştii l-au orbit cu lampa, l-au lovit la ceafă, nu i-au dat nimic să mănînce, nimic să bea. Cînd „Bürschi" s-a prăbuşit la pămînt, au turnat o găleată cu apă peste faţa palidă şi sfrijită a tînărului şi din nou a început tortura. A fost atît de mult torturat pînă ce tînărul, pierzîndu-şi minţile, înebunit de groază, a pronunţat numele lui Kohlbeck. A fost apoi eliberat. După două ore „Bürschi" s-a întîlnit cu Walter Zauner căruia i-a povestit cele întîmplate.

Walter e neînfricat

Walter a rămas trei săptămîni ascuns în oraş. Peste 50 de copoi ai C.I.C.-ului au fost mobilizaţi pe urmele lui. Cartiere întregi ale oraşului au fost încercuite şi cercetate cît se poate de minuţios, dar nu l-au găsit, cu toate că Walter se afla în Regensburg. În cele din urmă s-a prezentat autorităţilor poliţieneşti din proprie iniţiativă. După ce C.I.C.-ul i-a luat mai multe interogatorii, Walter a fost zvîrlit în închisoarea militară fiind acuzat de sabotaj.

La Tribunal s-au succedat patru termene de judecată. Procesul a fost amînat de trei ori, aşa de mult i-a încolţit Walter şi apărătorii lui pe judecătorii tribunalului militar american.

În timp ce Walter Zauner, alături de apărătorul său, lupta în sala de şedinţă a Tribunalului militar pentru libertatea sa, în timp ce în pofida tuturor contraprobelor judecătorul menţinea acuzarea de sabotaj, în faţa gării şi a palatului de justiţie explodau bombe cu foi volante. Populaţia Regensburgului îşi exprima voinţa: „Libertate pentru Walter Zauner". Înăuntru, în sala de şedinţă, Walter îşi spune ultimul cuvînt:

— Sînt mîndru de a fi zidit camerele pentru explozive la podul de peste Dunăre. În calitate de membru al organizaţiei „Tineretul Liber German" am un singur ţel — să lupt pentru pace. Fapta mea a atras atenţia sutelor de mii de oameni că Germania occidentală se reînarmează. Mă puteţi condamna, însă nu puteţi împiedica lupta poporului german pentru pace.

Cu capul nemişcat, cu o figură gravă judecătorul pronunţă sentinţa: Patru ani închisoare.

Fapta lui Walter Zauner nu a trecut neobservată. Imperialiştii americani, care şi-au închipuit că prin sentinţa dată împotriva lui Walter Zauner vor putea intimida populaţia vest-germană, s-au înşelat. Seara, mii de cetăţeni s-au adunat în piaţa Dachau organizînd o demonstraţie de protest. La lumina torţelor răsunau strigătele: „Cerem libertate pentru Walter Zauner".

„Cazul Zauner" a trecut de mult hotarele Bavariei. Consiliul oraşului Regensburg a luat hotărîrea unanimă de a se asocia acţiunii populaţiei în legătură cu eliberarea lui Walter Zauner. Presa engleză, americană şi italiană s-a ocupat în coloanele ei de condamnarea ilegală a lui Zauner. Din toate părţile lumii au venit mesaje de protest împotriva sentinţei odioase.

Poporul şi tineretul german dă o înaltă preţuire activităţii lui Walter Zauner, văzînd în el un brav erou al luptei tinerei generaţii din Germania pentru pace, unitate şi democraţie.

Şi nu întîmplător, populaţia din Regensburg a denumit podul de peste Dunăre al acestei localităţi „podul lui Walter Zauner".

★

Terminam tocmai de scris materialul cînd ziarele mi-au adus o veste mare: protestele populaţiei vest-germane şi solidaritatea tineretului german au silit autorităţile americane să-l elibereze pe Walter Zauner din închisoare. Astăzi, în urma acestor proteste, după ispăşirea a trei ani de temniţă grea, Walter este din nou liber. În prealabil el refuzase propunerea ce i s-a făcut de către o comisie americană de a fi pus în libertate cu condiţia ca să renunţe la orice activitate politică şi să rupă orice legături cu tovarăşii săi. Walter Zauner a respins acest tîrg odios şi acum este membru al partidului lui Thälmann, Partidul Comunist din Germania.

Şedinţa extraordinară a Consiliului de Miniştri al R. D. Germane

Raportul tov. W. Ulbricht

BERLIN 2 (Agerpres). — A.D.N. transmite: După cum anunţă serviciul presei de pe lîngă primul ministru al R.D. Germane, la 1 februarie a avut loc la Berlin o şedinţă extraordinară a Consiliului de Miniştri al R.D. Germane la care W. Ulbricht, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a prezentat un raport asupra sesiunii de la Praga a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia.

W. Ulbricht a subliniat marea însemnătate pe care o are Tratatul de la Varşovia pentru întărirea păcii şi crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa şi a arătat că declaraţia adoptată la Praga a trasat căile pentru realizarea unui acord şi lichidarea grupărilor militare existente. Vorbind despre lupta viitoare a poporului german pentru asigurarea păcii şi rezolvarea paşnică a problemei germane, W. Ulbricht a spus: Bazîndu-ne pe prietenia, colaborarea şi forţa tuturor statelor participante la Tratatul de la Varşovia, trebuie să transformăm Republica Democrată Germană într-un bastion şi mai puternic al păcii, democraţiei şi progresului.

La dezbaterile pe marginea raportului lui Walter Ulbricht au luat cuvîntul L. Bolz, M. Loch, P. Scholz, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al R.D. Germane, precum şi Burgmeister, ministrul poştei şi telegrafului.

In încheiere a luat cuvîntul preşedintele Consiliului de Miniştri al R.D. Germane O. Grotewohl.

Consiliul de Miniştri a aprobat declaraţia semnată la Praga şi a însărcinat Prezidiul Consiliului de Miniştri să ia toate măsurile necesare decurgînd din declaraţie.

N. A. Mihailov a sosit la Londra

LONDRA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La invitaţia Comitetului pentru relaţiile cu U.R.S.S al Consiliului Britanic, N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., a sosit la 1 februarie la Londra. Pe aerodromul din Londra N. A. Mihailov a fost întîmpinat de Cristofer Mayhew, preşedintele Comitetului pentru relaţiile cu U.R.S.S., membru al parlamentului, şi de reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe al Angliei, presei şi radiodifuziunii. A fost de faţă de asemenea I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie

În 24 de ore

MOSCOVA: La Moscova a fost dată publicităţii hotărîrea din 31 ianuarie 1956 a Comitetului Central al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. cu privire la sporirea producţiei şi colectărilor de cartofi şi legume.

HELSINKI: La 31 ianuarie şi-a încheiat lucrările la Helsinki plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Comunist din Finlanda. In încheiere a fost ascultat şi dezbătut raportul lui I. Parkkari cu privire la munca organizaţiilor de bază şi sarcinile organizatorice ale partidului.

Plenara a adoptat o hotărîre asupra problemelor discutate.

BERLIN: Ziarele vest-germane publică ştiri cu privire la fascizarea crescîndă a vieţii publice în Germania occidentală. O numire făcută recent în aparatul de stat de la Bonn a produs indignare în rîndurile opiniei publice. Este vorba de Bräutigam, şeful secţiei pentru Răsărit din Ministerul de Externe de la Bonn. Bräutigam are la activul său asasinarea a 85.000 de bărbaţi, femei şi copii din R.S.S. Letonă.

NEW YORK: Consiliul Naţional al bisericilor creştine din America, cea mai mare organizaţie protestantă din ţară, a anunţat că o delegaţie alcătuită din opt reprezentanţi de seamă ai bisericii protestante din America va face la începutul lunii martie o vizită de zece zile în Uniunea Sovietică.

Atacuri provocatoare împotriva ambasadei U. R. S. S. la Bonn

BONN 2 (Agerpres). — TASS transmite: In ultima vreme, în presa vest-germană au început să apară ştiri vădit inspirate de anumite cercuri conţinînd atacuri împotriva ambasadei sovietice şi chiar direct împotriva ambasadorului sovietic în Republica Federală Germană.

Căutînd să prezinte activitatea ambasadei sovietice într-o anumită lumină, unele ziare vest-germane recurg la ticluirea unor ştiri false. Aşa, de pildă, numeroase ziare au publicat o ştire în care se spunea că prin apropierea sediului ambasadei sovietice trece un cablu telefonic folosit de instituţiile guvernamentale din R. F. Germană, insinuîndu-se în chip grosolan că s-ar putea ca la ambasada sovietică să fie instalate aparate pentru interceptarea convorbirilor care se transmit prin acest cablu telefonic. Faptul că în acest caz este vorba de o născocire grosolană rezultă printre altele din declaraţiile reprezentanţilor Ministerului Poştelor şi Telegrafului din R. F. Germană care au arătat că în prezent prin apropierea ambasadei sovietice nu trece în general nici o linie telefonică guvernamentală.

Unele ziare au publicat ştiri în care se spunea că la ambasada sovietică ar fi apărut „o persoană suspectă" deghizată în şofer.

Toate aceste născociri sînt difuzate nu numai de ziare locale mărunte în goană după senzaţional, ci şi de o serie de ziare vest-germane burgheze importante. Se creează impresia că presa vest-germană a început o campanie menită să împiedice ambasada sovietică de la o activitate normală. Acest lucru este arătat făţiş printre altele de ziarul vest-german „Gesamtdeutsche Rundschau", organul partidului popular german care reuneşte pe reprezentanţii cercurilor burgheze moderate din Republica Federală Germană. „In ultima vreme, scria de curînd acest ziar, a devenit evident că presa din Republica Federală şi-a propus să discrediteze relaţiile diplomatice abia stabilite cu Uniunea Sovietică".

Această campanie propagandistică nu poate să nu provoace protestul opiniei publice vest-germane care acordă o mare însemnătate normalizării relaţiilor dintre R.F. Germană şi Uniunea Sovietică.

Buletinul de presă al partidului social democrat din R. F. Germană — „Social demokratischen Pressedienst" a publicat un articol în care condamnă vehement campania pornită de presa vest-germană împotriva Uniunii Sovietice. In acest articol se subliniază printre altele că „campania începută în prezent în presă împotriva ambasadorului sovietic, care se află de abia de o lună în Republica Federală trezeşte bănuiala că există intenţia de a se distruge un lucru în favoarea căruia însuşi cancelarul a găsit necesar să se pronunţe la Moscova".

A 12-a sesiune plenară a C.E.A.E.O.

BANGALORE 2 (Agerpres). In ziua de 2 februarie s-a deschis la Bangalore (India) cea de a 12-a sesiune plenară a C.E.A.E.O. (Comisia economică a O.N.U. pentru Asia şi Extremul Orient). La prima şedinţă au participat premierul indian Nehru şi secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Hammarskjoeld.

Luînd cuvîntul în faţa participanţilor la sesiune, primul ministru al Indiei şi-a exprimat regretul pentru faptul că Japonia şi R. P. Mongolă nu sînt încă reprezentate în comisia economică a O.N.U. pentru Asia şi Extremul Orient. Nehru a declarat în continuare că el consideră „cel puţin ciudat faptul că o mare regiune a Asiei, China, nu este reprezentată la această conferinţă. A ignora o regiune atît de importantă a continentului asiatic este fără îndoială în detrimentul acestui continent în întregul lui".

Reamintind că în trecut exista tendinţa de a se hotărî în problemele asiatice din afară, fără participarea popoarelor asiatice, Nehru a subliniat că „soarta Asiei nu mai poate fi hotărîtă acum fără concursul şi colaborarea Asiei".

Guvernul canadian a examinat problema recunoaşterii R.P.Chineze

Declaraţia lui Pearson

OTTAWA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 ianuarie au început în Camera Comunelor a Parlamentului canadian discuţii privitoare la politica externă. Ministrul Afacerilor Externe al Canadei, Pearson, a prezentat o declaraţie amplă asupra politicii externe a guvernului canadian. El a declarat că guvernul a examinat problema recunoaşterii guvernului Republicii Populare Chineze în lumina noii situaţii create drept rezultat al încetării acţiunilor militare în Coreea şi Indochina şi ţinînd seama de politica „guvernului de la Pekin" în ultimul timp.

Noi, a spus Pearson, „respingem părerea că guvernul comunist de la Pekin nu va putea fi niciodată recunoscut ca guvernul Chinei".

Pearson a declarat: „Trebuie să recunoaştem faptul că comuniştii controlează China continentală... şi nu trebuie să ne bazăm politica pe presupunerea că guvernul naţionalist al lui Cian Kai-şi va reveni la putere pe continent. Din ce în ce mai evidentă apare anomalia situaţiei ca acest guvern, care reprezintă China în Organizaţia Naţiunilor Unite, să dispună de dreptul de veto care îi permite să anihileze voinţa altor 52 de membri. Consider că nu trebuie să ne legăm prin nici un fel de obligaţii să sprijinim guvernul naţionalist în lupta pentru insulele de pe litoralul chinez".

Mai departe, Pearson s-a oprit în amănunt asupra rezultatelor călătoriei sale în Uniunea Sovietică, menţionînd tradiţionala ospitalitate şi bunăvoinţa poporului rus. Pearson a spus că poporul rus se mîndreşte cu realizările statului său şi doreşte sincer pace. „Am plecat cu o impresie puternică asupra forţei acestui stat", a declarat el.

Pe de altă parte, Pearson s-a dedat la o serie de atacuri împotriva Uniunii Sovietice căutînd să prezinte în mod denaturat scopurile politicii externe sovietice şi a afirmat că S.U.A. sînt „apărătorul păcii".

Întîlnire între expediţia sovietică şi cea australiană din Antarctica

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: Din iniţiativa lui M. M. Somov, şeful expediţiei antarctice sovietice, între expediţia sovietică şi expediţia australiană din Antarctica s-a stabilit un contact direct.

La 24 ianuarie, Somov a adresat şefului staţiunii ştiinţifice australiene „Mawson", situată la o distanţă de 1300 de km. vest de observatorul antarctic sovietic „Mirnîi", o scrisoare în care propunea stabilirea unui schimb sistematic de informaţii meteorologice, în baza hotărîrii Comitetului special pentru pregătirea Anului geofizic internaţional. Staţiunea „Mawson" a primit prima informaţie cu privire la starea timpului şi a gheţurilor din regiunea în care-şi desfăşoară activitatea expediţia sovietică.

In dimineaţa zilei de 30 ianuarie, nava australiană a sosit în regiunea insulei Haswell. Pe bordul navei „Obi", conducătorii celor două expediţii au examinat unele probleme legate de activitatea ştiinţifică în Antarctica.

Nava australiană a rămas timp de două zile în zona observatorului „Mirnîi".

O seară de film la Ambasada Uniunii Sovietice

Miercuri 1 februarie, A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti a oferit la sediul Ambasadei o seară de film.

A fost prezentat filmul documentar în culori „Prietenia marilor popoare", realizat de operatori cinematografici sovietici cu prilejul vizitei tovarăşilor N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în India.

Au asistat Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, Nicolae Cioroiu, Aurel Mălnăşan şi Ştefan Cleja, locţiitori ai ministrului Afacerilor Externe şi funcţionari superiori din minister.

Au fost de faţă: Den Em., ambasadorul R. P. D. Coreene, Laszlo Pataki, ambasadorul R. P. Ungare, Stoian Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria, Josef Sedivy, ambasadorul R. Cehoslovace, Nikola Vujanovic, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia, Miha Lako, ambasadorul R. P. Albania, Ke Bo-nian, ambasadorul R. P. Chineze, Jan Izydorczyk, ambasadorul R. P. Polone, Francesco Lo Faro, ministrul Italiei, Zev Argaman, însărcinat cu afaceri al Israelului, J. Medoro Delfino, însărcinat cu afaceri ad-interim al Argentinei, Matti Pyykkö însărcinat cu afaceri ad-interim al Finlandei şi Heinz Lippold, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. D. Germane.

Seara de film s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

SPORT

Ieri la Jocurile Olimpice de Iarnă

CORTINA D'AMPEZZO 2 (prin telefon de la trimisul special al Agenţiei Agerpres).:

Joi mii de spectatori au umplut tribunele stadionului de iarnă pentru a asista la desfăşurarea probei de schi de 50 km. fond. La start s-au prezentat 38 de concurenţi. Campionul mondial Vladimir Kuzin (U.R.S.S.) nu a luat plecarea resimţindu-se în urma unei răceli contractate săptămîna trecută. Chiar după primii km suedezul Sixten Jernberg ia conducerea într-o luptă strînsă cu Hakulinen (Finlanda), Seliuşkin (U.R.S.S.) şi Terentiev (U.R.S.S.). Ultimii 10 km sînt parcurşi într-un tempo foarte rapid. Jernberg forţează la maximum şi ocupă locul întîi.

Noul campion olimpic Sixten Jernberg este un pădurar suedez în vîrstă de 27 de ani.

După o întrerupere de o zi, turneul final de hochei a continuat cu meciul dintre echipele Canadei şi Germaniei. Hocheiştii canadieni au obţinut victoria cu scorul de 10-0 (1-0, 4-0, 5-0).

Pe trambulina „Italia" au avut loc antrenamentele săritorilor pe schiuri. Sportivul sovietic Iuri Moşkin s-a arătat de departe cel mai bun, realizînd o săritură de 83 m.

Proba feminină de patinaj artistic a luat sfîrşit astăzi cu victoria sportivei americane Tenley Albright, care a cucerit titlul olimpic.

Spectacolele de azi

Teatre

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.**: Lakmé; **Teatrul de Stat de Operetă**: Liliacul; **Teatrul Municipal**: Don Carlos; **Teatrul Tineretului**: Hoţii; **Teatrul Armatei** (Magheru): La ora 6; **Teatrul Armatei**: Fîntîna Blanduziei; **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Familia Covaci; **Studioul Actorului de film „C. Nottara"**: Patriotica Romînă; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.**: Cu dragostea nu-i de glumit; **Teatrul Ţăndărică**: Moş Gerilă; **Teatrul Evreesc de Stat**: Şah mat.

Cinematografe

Vagabondul (seria I) — **Patria, Elena Pavel, Gh. Doja, Al. Sahia**; Pe baricadă — **Magheru, Lumina, Libertăţii**; Ali Baba şi cei 40 de hoţi — complectare: Nicolae Grigorescu — **Republica, Vasile Alecsandri, Bucureşti, Înfrăţirea între popoare, 23 August, 1 Mai**; Rio Escondido — **Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, N. Bălcescu**; Alarmă în munţi şi Şurubul lui Marinică — **Central, Mioriţa**; Poveste neterminată — **Victoria, Cultural, Rahova**; Festivalul Tineretului de la Varşovia, Concursul internaţional de motocros 1955 — **Maxim Gorki**; Actualitatea în imagini, Vizita prieteniei, Concursul internaţional de motocros 1955 — **Timpuri Noi**; Circul Slavia — **Tineretului**; Libelula — Pe drumul libertăţii — **Al. Popov**; Fata mexicană — **Griviţa**; Giuseppe Verdi — **8 Martie, Boleslaw Bierut**; Lecţia vieţii — **Vasile Roaită, Donca Simo**; Stele pe aripi — **Unirea, Flacăra**; Directorul nostru — Pui de şoimi — **C. David**; S-au cunoscut într-o trăsură — **T. Vladimirescu, Volga**; Prinţesa Mary — **Carpaţi**; Căţeluşul buclucaş — **Arta**; Soldatul Ivan Brovkin — **Munca, Gh. Coşbuc**; Zvăpăiata — **Moşilor**; Campionul lumii — **Ilie Pintilie**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **Popular**; Muzică şi dragoste — **M. Eminescu**; Vînătoarea de crabi — **8 Mai**; Jan Huss — **Olga Bancic**; La revedere domnule Grock — **Aurel Vlaicu**.

Viscole şi îngheţuri puternice în întreaga Europă

PARIS 2 (Agerpres). — In ultimele două zile s-a abătut asupra întregii Europe un puternic val de frig, însoţit de viscole puternice care au provocat pe alocuri victime omeneşti şi au perturbat traficul feroviar, rutier, maritim şi aerian.

In Italia, frigul a provocat moartea unui om şi accidentarea altor 22. Pe autostrada Milano-Bergamo-Brescia-Turin, acoperită de gheaţă şi polei, s-au înregistrat sute de accidente de automobil. Asupra regiunii portului Triest s-a abătut un puternic ciclon, viteza vîntului atingînd peste 130 de kilometri pe oră şi temperatura scăzînd la un nivel record pentru această regiune.

In Iugoslavia, termometrul a înregistrat o temperatură de minus 23 de grade, iar legăturile telefonice au fost întrerupte în unele regiuni.

In Olanda, îngheţul neobişnuit a izolat complect de continent o serie de insule, a întrerupt traficul feroviar şi a paralizat activitatea unor întreprinderi industriale.

Pe teritoriul întregii Germanii temperatura a coborît pînă la minus 24 de grade, iar navigaţia pe o serie de fluvii şi canale a fost întreruptă din cauza gheţurilor.

Maşina electronică de calculat „M 2" — o nouă realizare a ştiinţei sovietice

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum a declarat unui corespondent al agenţiei TASS, I. Bruk, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., la Institutul de energetică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. a fost proiectată şi construită maşina electronică de calculat de dimensiuni mici „M-2". Această maşină execută aproximativ 3.000 de operaţii aritmetice pe secundă cu numere de cîte 10 cifre. Marele avantaj al maşinii îl constituie dimensiunile ei reduse. In construcţia maşinii au fost folosite elemente de semiconductori.

Cu ajutorul maşinii „M-2" au şi fost rezolvate probleme complexe din diferite domenii ale ştiinţei şi tehnicii. Astfel, au fost soluţionate mai multe variante ale unor probleme de determinare a stabilităţii construcţiilor hidrotehnice. Pentru fiecare din aceste variante au fost necesare circa nouă ore de funcţionare neîntreruptă a maşinii de calculat. In acest răstimp ea a efectuat peste 50.000.000 de operaţii. Au fost de asemenea rezolvate probleme legate de construirea lagărelor axiale pentru hidroturbine, precum şi de tehnica reactivă şi fizica nucleară, de metalurgie, radiotehnică etc.

O particularitate distinctivă a maşinii „M-2" o constituie „dispozitivul de memorizare", unde sînt păstrate numerele şi instrucţiunile pe baza cărora maşina efectuează calculele. Dispozitivul se compune din tuburi electronice cu fascicol mobil, care sînt fabricate actualmente în masă. Ele sînt durabile şi puţin costisitoare.

„M-2" funcţionează fără întrerupere zi şi noapte; ea este deservită de numai 1-2 oameni.

Noutăţi despre tineretul lumii

Organizarea Festivalului Unional al tineretului sovietic

Comitetul Central al U.T.C.L., Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică şi Ministerul Culturii al U.R.S.S. au hotărît să organizeze în perioada septembrie 1956 — mai 1957 Festivalul Unional al tineretului sovietic. Acest festival va avea ca scop o mai bună organizare a timpului liber al tineretului, atragerea acestuia la activitatea culturală de masă, ridicarea continuă a măiestriei tinerilor interpreţi, precum şi pregătirile pentru cel de-al şaselea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. La festival vor participa colective artistice şi solişti amatori, precum şi artişti profesionişti. Vor participa de asemenea la festival tineri compozitori, scriitori, pictori, sculptori.

Pentru conducerea pregătirii şi organizării Festivalului Unional al tineretului sovietic a fost constituit un comitet central de organizare, sub preşedinţia lui A. N. Şelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L.

Din comitet fac parte: N. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., P. Korobova, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, T. Hrennikov, secretar general al Consiliului de conducere al Uniunii compozitorilor sovietici şi alţii. In întreprinderi şi instituţii, colhozuri, S.M.T.-uri, sovhozuri, instituţii de învăţămînt, precum şi în raioane, oraşe, regiuni, ţinuturi şi republici, vor fi constituite comitete locale de organizare.

Festivalul se va desfăşura în trei etape. Prima — pe întreprinderi, instituţii, colhozuri, S.M.T.-uri, sovhozuri şi instituţii de învăţămînt; a doua — pe raioane şi oraşe; a treia — pe regiuni, ţinuturi şi republici. Etapa finală a festivalului va avea loc între 20 şi 27 mai 1957 la Moscova.

În zilele pregătirii pentru festival se vor organiza concursuri unionale pentru cele mai bune lucrări muzicale şi literare, precum şi pentru pictură, grafică, sculptură şi artă populară aplicată.

Wolfgang Seiffert a fost eliberat

După cum anunţă presa, în urma protestelor energice ale tineretului din Germania occidentală, Wolfgang Seiffert, condamnat la patru ani închisoare pentru activitatea depusă în cadrul Uniunii Tineretului Liber German (organizaţie de tineret democrată interzisă în Germania Occidentală — n.r.) a fost eliberat din închisoarea de la Anrath lîngă Krefeld.

De asemenea, în urma protestelor oamenilor muncii vest-germani, un alt patriot vest-german, dr. Julius Hahn, preşedintele Comitetului executiv din Germania occidentală al Frontului naţional al Germaniei democrate, a fost eliberat din închisoarea de la Dortmund, unde era deţinut de peste un an. La sosirea sa la Frankfurt pe Main, populaţia oraşului a făcut o primire entuziastă curajosului luptător pentru pace.

O delegaţie a tineretului francez a sosit la Praga

PRAGA 2 (Agerpres). — Ceteka transmite:

Răspunzînd invitaţiei Uniunii Tineretului Cehoslovac, la Praga a sosit o delegaţie a tineretului francez. Membrii delegaţiei reprezintă nouă organizaţii de tineret din Franţa.

Spectacole pentru copiii din Pekin

PEKIN 2 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 2 februarie se va deschide la Pekin Săptămîna teatrului şi muzicii pentru copii.

In cursul acestei săptămîni 11 teatre vor da spectacole pentru copii între 4 şi 15 ani.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52